26

ŠOLSKO GLASILO

MLADA RAST

OSNOVNA ŠOLA MAJŠPERK

Šolsko leto: 2006/07

Recepti

POLETNI HOROSKOP

NEMŠKI IN ANGLEŠKI KOTIČEK

EKSKLUZIVNO: Intervju s popotnikom Vilijem Podgorškom

INTERVJU Z
- ravnateljem
- učiteljico Lidijo Jan
- Janom in Sebastijanom
- devetošolkama

Devetošolci odkrito o šoli

KUŽNO ZNAMENJE
PTUJSKA GORA
Stopinje pretekl
SRAMOTILNI STEBER

UVODNIK

Dragi mladi bralec/bralka!

Pred tabo je nova številka šolskega glasila Mlada rast. V njem je zbranih obilo utrinkov iz šolskega leta 2006/07, ki jih s tabo delijo učenci in učenke Osnovne šole Majšperk. Upam, da boš med njimi našel kakšnega, ki te bo razvedril, razveselil ali nasmejal.

Zahvaljujem se vsem, ki ste imeli pogum in voljo deliti svoje misli ali stvaritve z drugimi, saj brez vas dragi mladi pisatelji in umetniki tega glasila ne bi bilo. Če se ti ob listanju porodi želja, da bi naslednje šolsko leto tudi tvoj prispevek bogatil glasilo, le pogumno na delo. Internetni naslov uredništva bo namreč sprejemal prispevke tudi med poletnimi počitnicami.

Ko smo že pri poletnih počitnicah, ne pozabi vzeti glasila s sabo, ko boš kam odpotoval. Če pa boš poletje preživel doma, nič hudega, saj lahko z le nekaj dobre volje v čudovitem domačem kraju doživiš veliko lepih dogodivščin in trenutkov.

Lepe, sončne in zabavne počitnice!

Damjana Brglez

MLADA RAST, Šolsko glasilo OŠ Majšperk
uredila in računalniško oblikovala: Damjana Brglez
lektorirala: Nadja Ferk
slika na naslovnici: Nastja Gorjanc, 1.a
notranja stran platnic: Nadja Ferk
fotografije učencev po razredih: uredništvo glasila

SODELOVALI SO: Tadeja Babulč, Petra Cep, Valerija Galun, Tamara Karneža, Sandra Potočnik, Anja Predikaka, Rok Predikaka, Sandi Predikaka, Tamara Sagadin, Petra Selinšek, Saša Serdinšek, Tadej Tomanič, Peter Vinkler, idr.

PRISPEVKE POŠLJI NA: **glasilo@yahoo.com**

NAKLADA: 300 izvodov
ZALOŽILA IN IZDALA: OŠ Majšperk
TISK: EKART DESIGN D.O.O

KAZALO

Povprašali smo našega ravnatelja	2
Vili Podgoršek pri nas	3
Osmošolca o svojem dosežku	4
Učiteljica Lidija Jan	5
Športna tekmovanja 2006/07	6
1. a	9
2. a	12
3. a	15
4. a/9	20
4. b/9	24
4. a/8	28
5. a	33
5. a in 5. b	34
5. b	39
7. a	41
7. b	43
8. a	45
8. b	47
9. a	49
9. b	51
Dosežki učencev devetih razredov	53
Vprašali smo devetošolki	54
Devetošolci o šoli	56
Nemški kotiček	57
Angleški kotiček	59
Poletni horoskop	61

Za morebitne tiskarske in druge napake se iskreno opravičujemo.

Uredništvo glasila

POVPRAŠALI SMO NAŠEGA RAVNATELJA

KAKO SE SPOMINJATE VAŠIH ZAČETKOV KOT UČITELJ? KDAJ STE ZAČELI UČITI NA OŠ MAJŠPERK?
Predvsem so bili časi veliko lepši kot danes, veliko več pedagoškega miru, učitelji smo znali (izven pouka) tudi »poklepetati«.
Na OŠ Majšperk sem začel učiti leta 1986, leto pred tem pa sem učil na OŠ Hajdina.

KAKO DOLGO STE ŽE RAVNATELJ OŠ MAJŠPERK?
Na OŠ Majšperk sem ravnatelj že od leta 1994.

ALI VAM JE TUKAJ VŠEČ?
Ja, zato tudi vztrajam. Za eno največjih pridobitev v ravnateljskih letih štejem nove šolske prostore.

KAJ VAM JE NAJBOLJ VŠEČ PRI SVOJEM DELU?
Najbolj všeč mi je kreativnost in različna področja dela.

ALI STE SI ŽELELI POSTATI UČITELJ/RAVNATELJ ŽE KOT OSNOVNOŠOLEC?
Ja. Ta želja po učiteljskem poklicu je že iz osnovne šole. Verjetno tudi zaradi tega, ker sem ta poklic lahko spremljal do vpisa na pedagoško akademijo.

KAJ SE VAM JE NAJBOLJ VTISNOLI V SPOMIN IZ SVOJIH ŠOLSKIH DNI KOT UČENEC?
Zimski športni dan na hribu ne daleč stran od šole, kjer smo učenci sami skupaj z učitelji uredili progo brez vlečnice, in kjer sem zmagal v obeh disciplinah - smučarski skoki in slalom.

KAKŠNO JE VAŠE MNENJE O LETOŠNJIH DEVETOŠOLCIH, TOREJ O NAS?
Ste generacija, ki v nobenem smislu posebej ne izstopa od dosedanjih. Na splošno pa imam dobro mnenje o učenkah in učencih devetih razredov.

KER STE BILI LETOS Z NAMI NA EKSKURZIJI, ME ZANIMAJO VAŠI VTISI.
Ekskurzija je bila dovolj poučna in po načrtih tudi zabavna in sproščujoča, kar pa nam je nekoliko spremenilo vreme.

KAJ SE VAM JE NAJBOLJ VTISNILO V SPOMIN?
Najbolj se mi je vtisnila v spomin večerja (iz nahrbtnika) na obali v Žusterni.

Intervju: Saša Serdinšek, 9. a
Foto: Petra Cep, 5. a

VILI PODGORŠEK PRI NAS

Dne 23. 5. 2007 je učence izbirnih predmetov Vzgoja za medije in Turistična vzgoja, ki jih poučuje Milenka Butolen, obiskal slavni popotnik Vili Podgoršek ter nam predaval o svojih potovanjih v Avstralijo. Po njegovem predavanju smo mu učenci postavili nekaj vprašanj.

Katero državo nam boste predstavili danes?
Predstavil vam bom Avstralijo, ki je hkrati država in kontinent.

Kolikokrat ste bili v Avstraliji in koliko časa ste bili tam?
V Avstraliji sem bil dvakrat in sicer po en mesec in pol, vsega skupaj tri mesece.

Kaj ste si ogledali v Avstraliji?
Ogledal sem si skoraj celo Avstralijo: velika mesta, puščave, spoznal sem kulturo, rastline, živali in staroselce.

Kako ste potovali?
Po Avstraliji sem potoval z avtobusi, kupil sem si dve karti, eno za 15.000 in drugo za 12.000 km. Porabil sem obe karti, saj so v Avstraliji razdalje zelo velike.

Na kratko opišite Avstralijo.
Avstralija je starega nastanka. Sestavljena je večinoma iz puščave, samo ob obalah je "zeleni svet". Zanimivo je, da ima Avstralija zelo malo prebivalcev, okoli 17,8 milijonov, kar je za tako veliko državo zelo malo. Glavno mesto Avstralije je Canberra. Staroselci Avstralije so Aborigini, zaščitna znaka Avstralije sta kenguruji in koale.

Na katerih celinah ste že bili?
Bil sem že na vseh celinah, razen na Antarktiki.

Kateri kontinent vam je bil najbolj všeč?
Zelo všeč mi je bila Južna Amerika, tam sem bil trikrat.

Katere države ste si ogledali v Južni Ameriki?
Obiskal sem Argentino, Peru, Bolivijo in Brazilijo.

Katera država vas je najbolj očarala?
To je bila Brazilija, še posebej mi je bil všeč temperament tamkajšnjih ljudi, zato sem jo obiskal dvakrat.

V katero deželo nikoli več ne bi potovali?
To so Arabske države, ne vem zakaj, nekako mi ne odgovarjajo.

Kako potujete?
Večinoma potujem sam.

Nam lahko poveste kakšno anekdoto iz potovanj?
Veliko jih je, lahko pa povem, da sem bil že v priporu, vzeli so mi tudi potni list.

Kakšno je bilo vaše prvo potovanje izven Evrope?
Uhh ... to je že kar nekaj časa nazaj, bilo je še v študentskih letih. Šel sem v Turčijo, bilo je grozno, nobene organizacije nisem imel. Z leti pridobiš več izkušenj in zdaj se na vsako potovanje dobro pripravim.

Koliko držav ste prepotovali?
Mislim da sem prepotoval okoli 60 držav.

Katero je bilo vaše najdaljše potovanje?
To je bilo potovanje po ZDA, trajalo je več kot dva meseca.

Kam ste nazadnje potovali?
Lansko leto sem potoval v Sibirijo.

Kam načrtujete naslednje potovanje?
Čez dva meseca grem v Čile.

Kaj še počnete zraven tega, da potujete?
Učim na II. gimnaziji v Mariboru in sicer zgodovino ter geografijo, zbiram pa tudi kamnine ter fosile.

Koliko kamnov je v vaši zbirki?
Imam okoli 3000 kamnov in okoli 3000 fosilov.

Kakšna je vrednost vaše zbirke?
Tega pa ne bi vedel, saj se nikoli nisem zanimal.

Intervju: Maruša Križanec, Jakec Kamenšek, 8. b

OSMOŠOLCA O SVOJEM DOSEŽKU

Katerega pomembnega tekmovanja sta se udeležila v tem šolskem letu?
Udeležila sva se regijskega in državnega tekmovanja z mobilnimi roboti LegoBum 2007.

Kako in kje je potekalo tekmovanje?
Tekmovanje je potekalo na Ptuju. Vsak je s sabo prinesel mobilnega robota, s katerim smo tekmovali.

Kako sta se pripravljala na tekmovanje?
Tako, da sem jaz (Sebastijan) pisal program, Jan pa je naredil robota.

Opišita svoj izdelek
Dolg je 23,9 cm, kar ustreza predpisom. Spredaj je senzor in zadaj pogon.

S kakšnim dosežkom se lahko pohvalita?
S prvim mestom na regijskem tekmovanju in udeležbo na državnem tekmovanju.

Od kod izvira zanimanje za to področje?
S tem se ukvarjava že od malega.

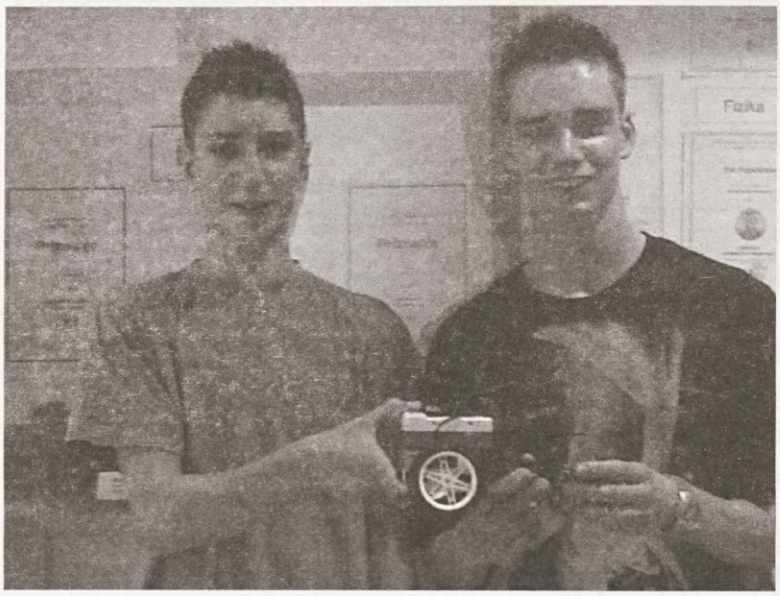

Ali bosta nadaljevala z vajinim delom na tem področju tudi naslednje šolsko leto?
Da.

Kako so se odzvali sošolci na vajin uspeh? In kako starši?
Oboji so bili ponosni na naju.

Ali namenita veliko prostega časa robotiki?
Da, precej prostega časa nameniva temu.

Kdo vama je pomagal pri izdelavi robota?
Učitelj Jožef Režek.

Kateri predmet imata najraje?
Sebastijan: športno vzgojo Jan: športno vzgojo

Intervju: Tadeja Babulč, 5. b
Foto: Petra Cep, 5. a

MLADI FIZIKI

Srebrno Stefanovo priznanje na regijskem tekmovanju iz fizike so prejeli trije učenci: Sebastijan Kužner in Jan Haložan iz 8. a ter Vid Topolovec iz 9. a razreda. Jan in Sebastijan sta imela tako dobre rezultate, da sta se uvrstila na državno tekmovanje, ki je potekalo 12. 5. 2007 na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Sebastijan Kužner je osvojil zlato Stefanovo priznanje.
Vsem tekmovalcem iskreno čestitam in jim želim dobre rezultate tudi v prihodnje.

Mentor: Jožef Režek

UČITELJICA LIDIJA JAN

Ker imamo zelo radi športno vzgojo, smo želeli zvedeti nekaj več o naši učiteljici Lidiji Jan.

Kako se spominjate šolskih dni, ko ste bili še sama učenka?
Najbolj mi je ostala v spominu osnovna šola in tudi danes bi še enkrat ponovila osnovno šolanje.

Ali se spominjate svojega prvega šolskega dne?
Ja. Spremljala me je starejša sestra, ki je z mano ostala ves čas, ker sva obe hodili v kombiniran oddelek češke šole, kjer so bili učenci od 1. do 4. razreda.

Ali vam je kateri/a od učiteljic/učiteljev ostal v posebnem spominu?
Ja. Učiteljica, ki me je učila leta.

Zakaj ste se odločili postati učiteljica? Če bi se imeli še enkrat možnost odločati, bi se še enkrat odločili za ta poklic?
Iz več razlogov: ker se je ta poklic zdel lep, plemenit, in spoštovan. Takrat še ni bilo toliko izbire. K temu je pripomogla tudi družinska tradicija: tete, stric, bratranec in dve sestri.
Zelo dobro bi premislila, če bi se še enkrat odločila za ta poklic.

Ali so se učenci spremenili od takrat, ko ste bili še sama učenka?
Ja. Zelo.

Kaj pa učitelji?
Tudi.

Kateri predmet v šoli ste imeli najraje?
Najraje sem imela matematiko.

Katerega predmeta pa niste preveč marali? Zakaj?
Ruščine. Ker se mi je zdela neuporabna.

Koliko časa sedaj učite na OŠ Majšperk?
1. septembra bo 36 let.

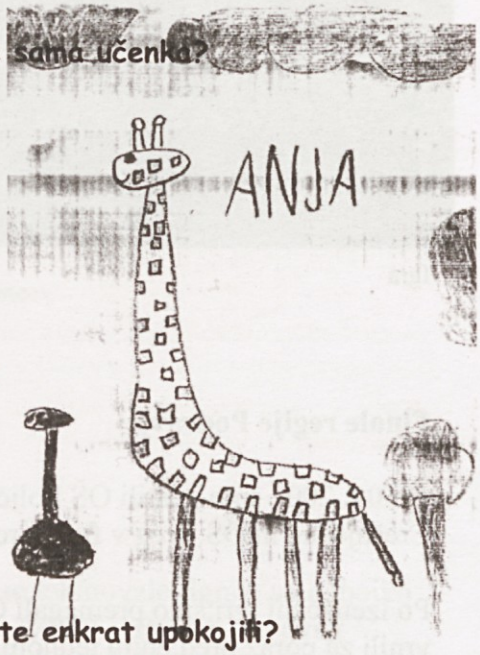

Kako mislite, da bo potekal vaš vsakdan, ko se boste enkrat upokojili?
O tem še nisem veliko razmišljala. Verjetno bom našla več časa zase in za svoje konjičke.

Intervju: Tamara Sagadin, 5. b
Slika: Anja Kores, 1. a

Športna tekmovanja 2006/2007 mlajši učenci in učenke

Medobčinsko tekmovanje v košarki za učence 1994 in mlajše

13. in 16. 3. 07 smo bili prireditelji tekmovanja v košarki. Med seboj so se na medobčinskem tekmovanju Ptuja pomerile ekipe OŠ Olge Meglič, OŠ Destrnik – Trnovska vas, OŠ Ljudski vrt, OŠ Mladika in OŠ Majšperk.

Pri učencih pa so postali prvaki OŠ Ljudski vrt, pred OŠ Olge Meglič, OŠ Majšperk, OŠ Mladika in OŠ Destrnik - Trn. vas.

Ekipa OŠ Majšperk

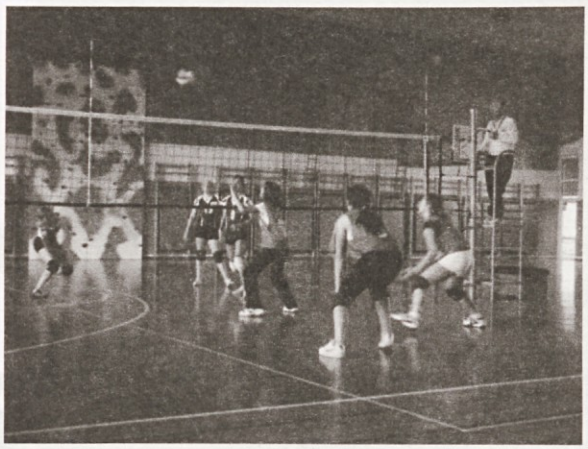

Igra

Medobčinsko in regijsko tekmovanje v mali odbojki za učenke 1994 in mlajše.

Deset šol je tekmovalo v mali odbojki na medobčinskem tekmovanju Ptuja. Naše učenke so v torek, 27. 03. 07, v Podlehniku, odigrale štiri tekme. S štirimi zmagami so se uvrstile v finale četverice.

11. 04. 07 smo bili domačini finalnega tekmovanja. Zmagala je OŠ Breg, pred OŠ Majšperk. Tretje mesto je pripadlo OŠ Juršinci.

Finale regije Podravje

19. 04. 2007 smo gostili OŠ Poljčane, OŠ Črešnjevec in OŠ Breg v finalu regije Podravje.

Po izenačeni igri smo premagali OŠ Breg in ji vrnili za poraz pred enim tednom. Kljub temu smo četrti v regiji, OŠ Breg tretji, OŠ Črešnjevec drugi in OŠ Poljčane prvo mesto.

Čestitke ob prejemanju pokala

Pred tekmo

Mali nogomet mlajši učenci, letnik 1994 in mlajši

14. 5. in 16. 5. smo tekmovali na medobčinskem tekmovanju v malem nogometu. V domači dvorani smo premagali OŠ Cirkovce, OŠ Breg, OŠ Hajdina in OŠ Dornava. S porazoma proti OŠ Ljudski vrt in OŠ Desternik smo končali s tekmovanjem na 5. do 8. mestu.

Športna tekmovanja 2006/2007 starejši učenci in učenke

Medobčinsko tekmovanje v odbojki za učenke in učence 1992 in mlajše

16. 11. 2006 smo tekmovali na medobčinskem tekmovanju v odbojki v Juršincih. Učenci so odigrali tri tekme. Z OŠ Olge Meglič smo zmagali, z Juršinci in Hajdino pa zgubili. Končna uvrstitev 6. mesto.

Ekipa učencev

Tudi učenke so tekmovale. Igrale so odbojko 16. in 20. 11. 2006 v Juršincih. Po dveh zmagah in treh porazih so končale tekmovanje na šestem mestu.

Dogovor med tekmo

Medobčinsko tekmovanje v košarki za učence 1992 in mlajše

22. 11. in 24. 11. 2006 smo bili prireditelji predtekmovalne skupine. V skupini medobčinskega tekmovanja so igrale: OŠ Olge Meglič (lanski prvak), OŠ Kidričevo, OŠ Ljudski vrt in OŠ Majšperk. Z dvema zmagama in enim porazom smo bili drugi v skupini. Končno 5. mesto.

Skok za žogo

Pozdrav

Medobčinsko tekmovanje v malem nogometu za učence 1992 in mlajše

05. 12. in 12. 12. 2006 je potekalo tekmovanje v nogometu. V domači dvorani smo zmagovali, v Juršincih pa imeli slab dan. Dve zmagi, dve neodločeni tekmi in dva poraza. Na koncu 5. - 8. mesto.

Posamično tekmovanje v atletiki

Učenec 9. razreda Nikolaj Čeh je tekmoval v teku na 1000 metrov. Uspel se je uvrstiti v finale državnega prvenstva 7. 6. 2007 v Postojni.

Na medobčinskem tekmovanju na Ptuju 23. 05. 2007 je osvojil 1. mesto z rezultatom 2:58,29.

Na področnem tekmovanju Podravja v Slovenski Bistrici v atletiki za starejše učence letnik 1992 in mlajše 29. 05 .2007 pa je zmagal z rezultatom.

Uvrstil se je v finale državnega prvenstva v atletiki (najboljših dvajset iz države).

Nikolaj na stopničkah za zmagovalce

Več o tekmovanjih si oglejte na spletnih straneh šole, tretja triada, ŠPORT.

Pripravil mentor Darko Kafel, prof. ŠVZ
Foto: Darko Kafel

1. a

MOJA DRUŽINA

V moji družini živimo ati, mami, dedi, babi in jaz. Moja mami ima lepo verižico. Ati ima motor in me večkrat z njim kam pelje. Babi me pelje vsak teden k prijateljici Maji. Z dedijem pa hodim v trgovino. **Alen Kropec**

V družini smo: jaz, mami, ati in bratec. Mami mi kupuje oblačila. Ati me včasih pelje v Stoperce k babici. Pri njej imam psa Ronija in muco Tačko. Zelo rad se igram z bratcem. Voziva se s kolesom in z rolerji. Včasih grem k prijateljici Zari. Pri njej jem češnje in sladoled. **Marko Vrabič**

Moj ati ima motor. Z njim me včasih pelje na Florjan. Zna popraviti kosilnico, če je potrebno. Oba kosiva travo, ko je dovolj velika. Pomagam mu hraniti pujske in čistiti hlev. Zna tudi kuhati, če mamice ni doma. **Matej Galun**

Doma imam bratca. Ime mu je Patrik. Skupaj se igrava. Na računalniku igrava igrice. Igrava nogomet in košarko. Ker je Patrik že velik, kosi travo okrog hiše. Skupaj se voziva s kolesom. Mami naju vsak dan pelje v šolo. Oba rada pomagava mamici pri delu.
Monika Butolen

V moji družini živimo: jaz, mami, ati, brat, dedi in babi. Mami me vsak dan pelje v šolo. Ati se vozi z motorjerm. Včasih me vzame na vožnjo. Rad igram igrice na računalniku. Z bratcem igrava košarko. Dedi in babi rada gledata televizijo. **Dominik Lampret**

V moji družini smo: jaz, ati, mami, sestrica, babi in dedi. Z atijem hodim v trgovino. Mami nam kuha, včasih pa gremo vsi na pico. Ob koncu tedna radi obiščemo bistriški Vintgar ali pa Tri kralje. **Mitja Pajnkiher**

Doma imam bratca, mamico in atija. Velikokrat se skupaj igramo. Poleti si radi privoščimo sladoled. Ko smo na obisku pri babici, se tam igramo ali pa gremo v trgovino.
Kevin Petrovič

V moji družini živimo mami, ati, Klara, Lara, Gašper in jaz. V prostem času igramo košarko in odbojko. Vozimo se z vlakci. Imamo tudi majhno hišico, v njej se radi igramo.
Tilen Križanec

V moji družini nas je pet: ati, mami, sestrici Astrid in Rebeka. Mami nam kuha, ati pa hodi v službo. S sestricama se igram ali pa se vozimo s kolesom. Igramo tudi na sintetizator.
Agata Cep

Slika: Agata Cep, 1. a

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

Moja najljubša igrača je betmenski avtomobil. Zelo je zanimiv, ker med vožnjo izstreli izstrelke. Na zadnjem delu avtomobila zasveti ogenj. Z njim se rad igram. **Timotej Lenart**

Najraje se igram z barbikami. Zanje imam veliko lepih oblekic in čeveljčkov. Vsak dan jih oblačim, obuvam in češem. Okrog vratu jim pripnem verižico. Kuham jim kosilo in jih hranim.

Anja Kores

Moja najljubša igrača so avtomobilčki, ki se lahko spremenijo v robota. Avtomobilčke vozim po avtocesti ali po tleh, ko pa se naveličam, jih sestavim v robote. **Vid Žnidar**

MOJA DOMAČA ŽIVAL

Doma imam psa. Ime mu je Timi. Dobila sem ga od sosedovih. Zanj skrbi mami, jaz pa se z njim igram. **Suzana Vogrinec**

Moja najljubša domača žival je pes. Ime mu je Dingo. Je črne, rjave in bele barve. Ko imam čas, se z njim zelo rad igram. Med igro skače po meni. Včasih me tudi prevrne.

Aleksander Kovačič

Jaz imam hrčka. Ime mu je Piki. Hranim ga s koruzo, korenjem in jabolki. Skupaj se igrava. **Danijel Geiser**

Imam psa Reksa. Je črno-bele barve. Je velik. Najraje je brikete in kosti. Ko se igrava, mu mečem drva, on pa mi jih nosi nazaj. Ko brcam žogo, stoji pred golom in brani. Včasih mu mečem kosti. Pobira jih in mi jih nosi nazaj. **Denis Vek**

Doma imam male muce. Vsako jutro, preden grem v šolo, jih nahranim. Zelo rade se igrajo z menoj. Skupaj gledamo televizijo. **Nika Hajšek**

Moja najljubša domača žival je kuža Lesi. Je velik. Je sive, bele, črne in rjave barve. Rad je meso in kosti, brikete in pije vodo. Večkrat ga peljem na sprehod. Ko je potrebno, ga okopam. Skupaj se igrava. **Denis Dajnko**

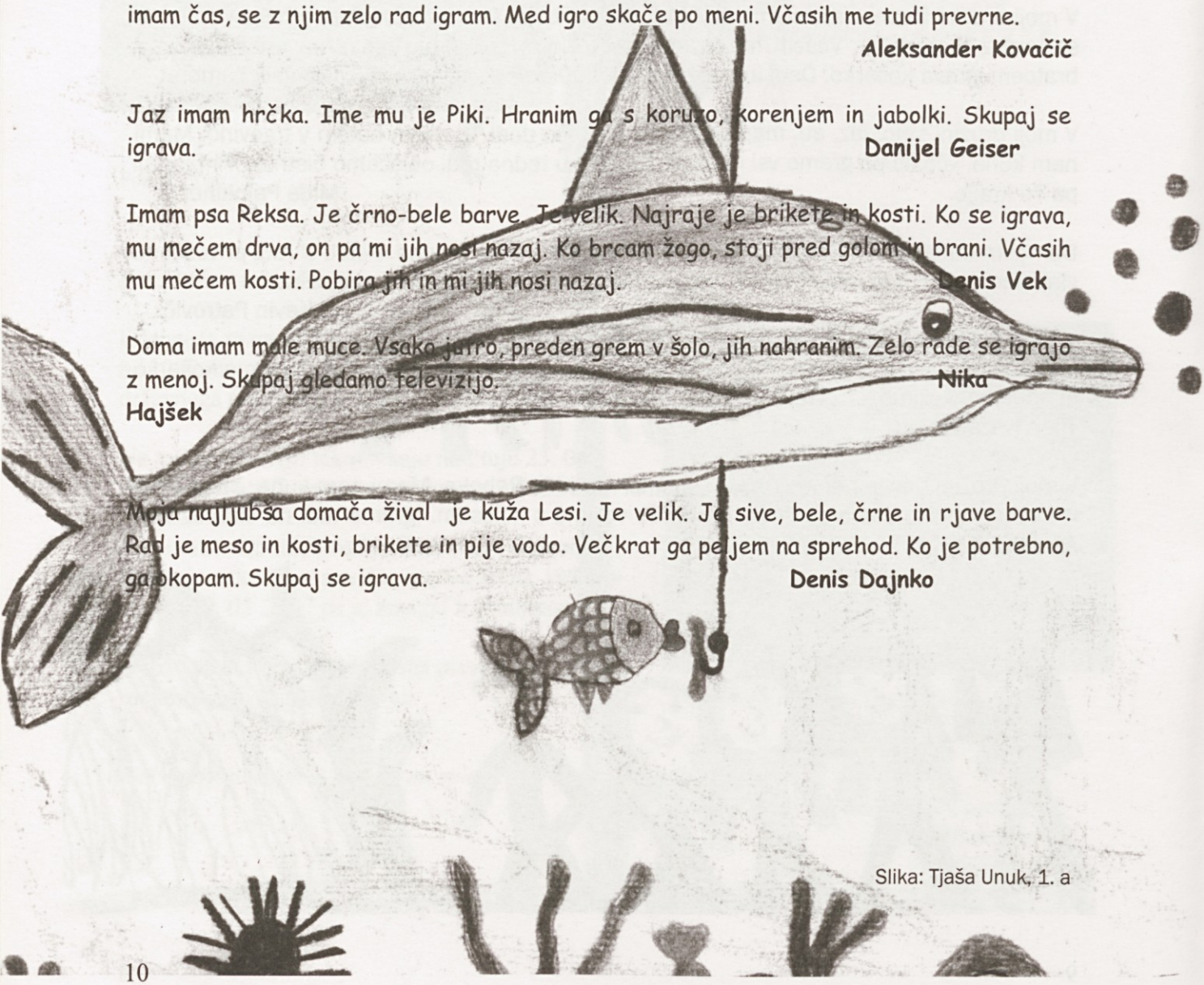

Slika: Tjaša Unuk, 1. a

MOJA PRIJATELJICA

Moja prijateljica je Iris. Skupaj se voziva s kolesom in z rolerji. Radi se igrava v peskovniku in delava potičke. Sva zelo klepetavi. Če Iris ne pride k meni, grem po Niko, da se igrava. Nastja Gorjanc

Moji prijateljici je ime Lucija. Voziva se z rolerji. Včasih pokličem še bratranca, da se skupaj vozimo. K Zlatki greva večkrat gledat jelene, krave, kozličke, konje, račke, kokoši, petelina, pujse, muco in psa. Če ne pride ona k meni, grem pa jaz k njej. Nina Majcen

Imam sošolko Agato. V šoli se vedno skupaj igrava. Agata hodi v manekensko šolo.Uči me manekenske hoje. Tudi v prostem času se radi skupaj igrava.
Tjaša Unuk

Po pripovedovanju učencev zapisala razredničarka Jadranka Frlež.

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO PRIZNANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: Timotej Lenart, Kevin Petrovič, Denis Vek
PRIZNANJE IZ TEKMOVANJA RAČUNANJE JE IGRA je prejel ves razred.

2. a

TO SMO MI

IME MI JE REBEKA IN SE PIŠEM PODPEČAN. DOMA SEM V BLOKU V MAJŠPERKU. OBISKUJEM DRUGI RAZRED OSNOVNE ŠOLE MAJŠPERK. NAŠA ŠOLA JE NOVA, LEPA IN ORANŽNE BARVE, ZATO JO RADA OBISKUJEM. V ŠOLI IMAM VELIKO PRIJATELJEV IN PRIJAZNO UČITELJICO. TUDI DOMA IMAM PRIJATELJE. DOMA IMAM TUDI PET ZLATIH RIBIC IN DEVET PALIČNJAKOV, KI JIH RADA HRANIM IN JIH IMAM ZELO RADA. SEM VESELA DEKLICA, SE RADA SMEJEM, IGRAM, VOZIM S KOLESOM, BEREM KNJIGE IN VELIKO GOVORIM.

REBEKA PODPEČAN

SEM MONIKA. HODIM V OSNOVNO ŠOLO MAJŠPERK. RADA SE UČIM. ZELO RADA HODIM K PEVSKIM VAJAM IN RADA OBISKUJEM VSE DRUGE KROŽKE.

MONIKA PLAVČAK

IME MI JE LANA. SEM V DRUGEM RAZREDU. V ŠOLI SE UČIMO. RADI SE TUDI IGRAMO. KO JE POUKA KONEC, GREMO DOMOV.

LANA BOŽIČKO

ZELO RADA IMAM DNEVE, KO IMAMO TELOVADBO. V TELOVADNICI SKAČEMO, SE LOVIMO IN TEKAMO. JAZ NAJRAJE PLEZAM. URA TELOVADBE VEDNO MINE PREHITRO.

TJAŠA KRIŽANEC

NA PLAVALNEM TEČAJU

Mi smo 2. a razred. Imeli smo plavalni tečaj na Ptuju v toplicah. Peljali smo se z avtobusom. Ko smo prispeli v toplice, smo se preoblekli v kopalke. Potem smo se stuširali in šli v otroški bazen. Tam smo telovadili pred plavanjem. Nato smo šli k svojemu plavalnemu učitelju in smo plavali.

ALEN BABŠEK

Šli smo na plavalni tečaj v Terme Ptuj. Tam smo plavali in skakali v vodo. Tudi na tobogan smo šli. Plavala sem žabico, najrajši pa sem plavala kravla. Po plavanju smo se stuširali, se preoblekli in šli nazaj v šolo.

ANTONIA KODRIČ

Imeli smo plavalni tečaj. Ko smo prišli v toplice, smo odnesli brisače na klop in šli v mali bazen. Tam smo se malo igrali in potem smo telovadili. Iz malega bazena smo šli k našemu plavalnemu učitelju in potem smo šli v veliki bazen.

NIKO BOGOVIĆ

Z avtobusom smo šli na plavalni tečaj. V malem bazenu smo se najprej razgibali. Potem smo šli k svojemu plavalnemu učitelju in v veliki bazen. Tam smo plavali žabico, kravla in mrtveca. Tudi na tobogan smo šli. Na koncu smo se lahko v malem bazenu še igrali in smo se s prijateljicami igrale morske deklice. Potem smo šli v šolo.

NASTJA KOZEL

NA KMETIJI

Imeli smo naravoslovni dan. Šli smo na Sestrže na kmetijo k Tjašinemu dedku in babici. Ta kmetija je velika. Videli smo krave in telička, bike in male bike, kokoške, dva psa in eno muco, pujske in tudi traktorje. Jedli smo pico in lučke.

SAŠA GAJŠEK

V sredo smo šli na kmetijo na Sestrže. Na kmetiji smo videli muce, krave in lastovice. Videli smo tudi kokoške, zajce in pujske. Videli smo tudi traktorje. Tjašin dedek nam je pripovedoval o delu na kmetiji. Nato smo malicali in odšli nazaj v šolo.

MATEJA PLANINŠEK

V sredo smo imeli naravoslovni dan. Šli smo v gozd. Ustavili smo se pri sošolcu Roku in imeli malico. Božali smo telička in krave. Rok nam je pokazal svojega psa. Potem smo nadaljevali pot in prišli do sošolke Tjaše. Na kmetiji smo si ogledali pujske in krave. Ko smo se vračali proti šoli, smo se ustavili še pri sošolcu Urošu in se malo igrali.

DAVID FRIC

Slika: Timotej Lenart, 1. a

BILI SMO PUSTNE ŠEME

V soboto je bil pust. Jaz sem bil sonček. S sestrico sva se oblekla. Odšli smo na pustno povorko. Zbrali smo se na Bregu. Vse maske smo skupaj odšle v povorki do Majšperka. Tam smo se predstavili in smo imeli malico. Skupaj z Nikom in sošolci smo se igrali.

ALJAŽ PETROVIČ

NA IZLETU

Prišli smo do jame Pekel. Pri vhodu v jamo smo videli hudička, ki je okamenel. V jami nam je vodička povedala nekaj o jami. Videli smo kapnike in oblike golobčka in drugih živali. Pokazala nam je grad in skakalnico. Videli smo prave netopirje in raka v potoku.

MOJCA AHEC

Bili smo v jami Pekel. Po jami Pekel nas je vodila vodička Urška. Razložila nam je, kako nastajajo kapniki. Poznamo tudi stebre. Nekateri postanejo črni in nehajo rasti.

KLEMENTINA KRIŽANEC

Šli smo na izlet. Peljali smo se z avtobusom v jamo Pekel. Najprej smo imeli malico. Pred nami je šel v jamo tretji razred, potem pa mi. Prišla je vodička Urška, ki je bila zelo prijazne in nam je povedala veliko stvari o jami. Videli smo velikega in malega netopirja in raka v potoku. Na koncu jame je Urška ugasnila luč. Na izletu je bilo lepo. **SAŠA GAJŠEK**

Na izletu smo šli v jamo Pekel. V jami smo videli kapnike in različne oblike živali in stvari. Videli smo tudi netopirje in rake. Hodili smo po stopnicah. Na koncu je vodička Urška ugasnila luč in bilo je zelo temno. Potem smo šli ven iz jame in smo stekli po stopnicah. Pred jamo smo si lahko kupili spominek. **ANTONIA KODRIČ**

Bili smo na izletu na Celjskem gradu. Ko smo gledali z gradu, smo lepo videli celo mesto in jezero. Ogledali smo si še grad in se fotografirali. Malo smo se še poigrali in odšli nazaj na avtobus. Odpeljali smo se domov. Pred šolo so nas že čakali starši in smo odšli domov.

REBEKA PODPEČAN

Na izletu smo si ogledali muzej na prostem v Rogatcu. Vodička nam je pokazala in povedala, kako so živeli v starih časih. Ogledali smo si hiše in videli kje so spali. Pred hišo smo si ogledali še vodnjak. **TJAŠA KRIŽANEC**

AGATA CEP 1.a

Iz šole smo se z avtobusom odpeljali v Rogatec v muzej na prostem. Tam smo si ogledali stare hiše. Nato smo se odpeljali do jame Pekel. Ko je prišla vodička, nas je peljala v jamo Pekel. Videli smo kapnike in oblike živali. Videli smo tudi prave živali, raka in netopirje. Ob koncu izleta smo si ogledali še grad v Celju. **DAVID ZAKELŠAK**

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: Alen Babšek, Nastja Kozel
RAČUNANJE JE IGRA, ZLATO PRIZNANJE: Mojca Ahec, Uroš Babšek, Sara Gajšek, Klementina Križanec, Rebeka Podpečan
PRIZNANJE: Alen Babšek, Niko Bogović, Lana Božičko, Tjaša Križanec, Aljaž Petrovič, monika Plavčak

ZAKAJ SEM NA SVETU?

Na svetu sem zato:

- da mami in ati nista sama — Tjaša Purg
- da odrastem in da se bom smejal — Samo Plečko
- da štejem zvezde — Vanesa Marčič
- ker me narava potrebuje — Ana Krošel
- da berem knjige — Daša Cvetko
- da se lahko igram — Lucija Brglez
- da izkoristim življenje — Marko Kužner
- da se kaj naučim — Anže Vedlin
- da lahko živim s prijatelji — Patrik Lampret
- da lahko gledam nebo — Alen Šalamun
- da lahko hodim v šolo — Žan Mlakar
- da smo doma lahko družina — Rok Korže
- ker me svet potrebuje — Nina Korošec

RIME, RIME, RIME

Po telovadnici hitimo,
in za žogo se podimo.
Košarko igramo
in dosti košev damo.
Andraž Rakovec

Na travniku raste roža,
ki jo sonček boža.
Metulj prileti
in se na roži veseli.
Aleks Lozinšek

Po cesti
zviti kot presti,
se vozi prelepa naša nevesta.
Ko vozi tako se po cesti,
cesta diši nam po presti. Anže Vedlin

Slika: Vid Žnidar, 1. a

Hruška debeluška,
ki na vejici visi,
ježka ogleduje,
ki mimo pridrvi.
Na drevo se ozira,
in hruške dol obira. Alen Šalamun

Na hiši je balkon,
na njem stanuje slon,
ki je tak kot balon.
Zraven njega živita
Miškon in žabon.
Ko slon poje bonbon,
ga vagon odpelje v salon.
Marko Kužner

Na paši so krave,
veliko imajo trave.
To so krave,
od kavbojke prave.
Veliko se smejijo,
pa malo prdijo.
Nina Krošel

Naša mala se je pasla krava,
tam, kjer je tekla reka Sava.
V Ameriki izbruhnila je lava,
pogasila jo je reka Drava.
Potem je bila vesela krava,
in bila je malo plava.
Ana Krošel

Na travo je prišla krava,
in rekla: »Joj, kako lepa trava!«
Pa je res prava ta zelena trava?
Če pa ni, lahko nastane prava zmešnjava!
Patrik Lampret

Slika: Mitja Pajnkiher, 1. a

NA ZAKLJUČNI EKSKURZIJI

V torek smo imeli zaključni izlet. Najprej smo si ogledali staro hišo. V hiši sta bili črna kuhinja in jedilnica. Potem smo šli v Jamo Pekel. Tam me je bilo malo strah. Kupila sem si spominke. Na koncu smo obiskali celjski grad. Bilo mi je zelo lepo. Na koncu smo si na avtobusu peli tako glasno, da so šoferja kar bolela ušesa.

Tjaša Purg

Bili smo v jami Pekel. Videli smo veliko zanimivega. Ena od zanimivosti je netopir. Jamo smo videli od zunaj in od znotraj. Vklopili smo domišljijo in zdelo se nam je, da nismo v jami. Videli smo tudi, kako je, kadar ni luči. Zelo smo zakričali, ker je bila taka tema. Videli smo tudi slap. Izlet je bil zelo lep.

Vanesa Marčič

Na izletu smo obiskali jamo Pekel. Na klopcah pred jamo smo malicali. Počakali smo na vodičko, ki nas je vodila po jami. Pred vhodom nam je pokazala hudička, ki nosi skalo na hrbtu. V jami smo videli: kapnike, stalaktite, stalagnite in stebre, zavese, žabe, skakalnico, grad, orgle, polža in hobotnice. V potoku smo videli potočnega raka, med kapniki pa netopirje. Videli smo tudi slap, ki je zelo šumel. V jami je bilo hladno in zelo lepo.

Andraž Rakovec

MOJA TOVARNA SANJ

Moja tovarna sanj je ogromna. V njej se sprehajajo same lepe sanje. Grozljive sanje so zaklenjene v majhno kletko. Majhnim otrokom dam največ lepih sanj. Lepe sanje so v mavrični vreči, grozne sanje pa v črni vreči, ki je polna strahu.

Barbara Svenšek

Moja tovarna sanj stoji na vrhu oblaka. Moja tovarna sanj izdeluje včasih lepe, včasih smešne, včasih pa tudi grozne sanje. Lepe sanje imam v beli vreči, smešne sanje imam v rdeči vreči, grde sanje pa imam v črni vreči. Ljudje me imajo radi, ker dajem sanje samo iz bele in rdeče vreče.

Simona Korošec

Moja tovarna sanj je pisana. V njej so veliki stroji, ki naredijo veliko sanj. Lepe sanje zložimo v pisane vreče, grde sanje pa v stroje, kjer se predelajo v lepe sanje. Palček zvečer raznosi vsem otrokom na svetu lepe sanje.

Samo Plečko

Moja tovarna sanj stoji sredi gozda. Najbolj se veselijo mojih sanj ljudje. Tistim, ki jih tlači mora, podarim sladke sanje. In vsi ljudje lahko spijo celo noč.

Rok Korže

Slika: Agata Cep, 1. a

AGATA CEP

Moja tovarna sanj je rumene barve, okna in vrata pa ima okrogla. Je zelo visoka, stara in sanjsko lepa. Vse kar je v njej je shranjeno v pisanih zlatih kovčkih. Ima pa tudi črni kovček, v katerem so grozljive sanje, katerih si nihče ne želi.

Vanesa Marčič

Pravljična dežela so sanje. Tu se berejo pravljice in se izmišljujejo zgodbice. Ko stopiš v pravljično deželo, vidiš polno otroških sanj.

Daša Cvetko

Nekoč so živeli krava, ki je namesto čisto navadnega mleka dajala čokoladno mleko, kokoš, ki je nesla zlata jajca in rdeči prašiček. Bili so najboljši prijatelji. Nekega dne, ko njihovih gospodarjev ni bilo doma, so se odločili, da gredo v stanovanje malo ponagajat. Razbili so kozarce in razmetali igrače, potem pa šli v spalnico. Tam so razmetali posteljo. Nato so šli nazaj ven za ograjo. Potem pa so se njihovi gospodarji vrnili domov. V hiši so našli veliko zmešnjavo.

Ana Krošel

Nekega dne sta živela leva. Mama levinja je odšla v gozd. Mladička ni mogla vzeti s seboj, ker je spal. Nato je k mladičku prišla koza Belka. Mladička je bilo zelo strah. Tisti čas je prišla mama levinja in ga vzela v naročje. Zaspal je, ker mu je mama levinja povedala pravljico.

Anja Sagadin

Živela je krava. Bilo ji je ime Šeka. Šeka je bila najbolj prijazna med kravami. Rada se je igrala skrivalnice. Včasih je bila malo nerodna, zato se je spotaknila in padla. Šeka ni bila navadna krava, bila je zelo posebna krava. Ni dajala belega mleka, ampak čokoladno mleko. Bila je modre barve. Vse živali na kmetiji so jo imele rade.

Marko Kužner

Nekoč je živela zelo velika miš. Nekega dne je hodila po travi in jo je zavohala mačka. Miš je bila velika in je zagledala mačko. Mačka se je ustrašila miši. Mačka se je obrnila in zbežala. Miš jo je prijela in pojedla.

Deček pride k ribniku in pokliče žabo. Žaba pride na površje in mu da cekin. Deček si misli: » Kaj bom s cekinom? « A ko je stisnil cekin, je imel v roki dva cekina. Deček je tako dolgo stiskal cekin v roki, da je imel dovolj denarja, da si je kupil kolo.

Samo Plečko

Slika: Suzana Vogrinec, 1. a.

PRAVLJICE NEKOLIKO DRUGAČE

Lev in sedem piščancev

Nekoč so živeli mama, oče in sedem piščancev. Mama in oče sta šla lovit ribe, njih pa sta pustila same doma. Prišel je lev in vse požrl, le najmanjšemu je uspelo pobegniti. Ko sta prišla domov mama in oče, je bilo vse narobe. Najmanjši pa je mami in očetu vse povedal. Vzeli so škarje in šivanko z zelo dolgo nitjo. Prerezali so levu trebuh. Ven so poskakali vsi piščančki živi in zdravi. Levu so trebuh napolnili z raznim kamenjem. Ko se je lev zbudil, je šel pit. Še preden je popil en požirek, so ga kamni potegnili v vodnjak. Vsi so živeli do konca svojih dni.

Nina Korošec

Trnuljčica

Nekoč se je dogajalo v gradu. Trnuljčica se je ravnokar usedla v avto, ampak »puf« naenkrat se je zaslišal pok. Počila je guma na avtu.
»Ojoj! Kaj pa sedaj? K mehaniku ne morem iti, ker je bolan. Pa tudi avta ne bom potiskala. Pač ne grem na ples, bom pa vadila doma«.
Trnuljčica je prižgala radio in plesala vse do polnoči.

Simona Korošec

Lev in tri srnice

Lev je prišel k hiši treh srnic. Srnice so se prestrašile in so se poskrile. Prva se je skrila pod posteljo, druga za zaveso in tretja za omaro. Vse je našel razen tiste, ki se je skrila za omaro. Ko je mama prišla iz službe, je videla vse razmetano v hiši in se prestrašila. Začela jih je iskati in je našla najmanjšo srnico. Srnica je mami povedala, kaj se je zgodilo. Mama je rešila njene sestrice. Tako so živeli do konca svojih dni.

Lucija Brglez

Volk in sedem malih račk

Nekega dne se je volk odpravil na izlet. Med potepanjem je našel hišo. Pozvonil je na zvonec in mala račka je odprla vrata. Volk je mali rački ponudil vrečko keksov. Račka je bila vesela. Zahvalila se je in je povabila volka v hišo. Vse račke so bile vesele in so praznovale s prijaznim volkom. Volk je odšel naprej na izlet in s sabo si je nesel nekaj sladic. In tako so vsi živeli srečno naprej.

Patrik Lampret

Slika: Vid Žnidar, 1. a

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: Marko Kužner
RAČUNANJE JE IGRA, ZLATO PRIZNANJE: Marko Kužner, Nina Krošel, Samuel Plečko
PRIZNANJE: Andraž Rakovec, Ana Krošel, Patrik Lampret, Anže Vedlin, Tjaša Purg, Simona Korošec, Barbara Svenšek

POZDRAV POMLADI

Prišla je pomlad. Učakal bi jo rad, so besede, ki povedo vse. Pomlad je najlepši čas v letu. Vse zopet ozeleni in zabrsti ter prvi pomladni cvetovi zacvetijo. Da je pomlad najlepši letni čas v letu, smo prepričani tudi mi na naši osnovni šoli v Majšperku. Vsako leto, tako kot letos, smo učenci in najmanjši iz vrtca pripravili prireditev POZDRAV POMLADI pod vodstvom naših delavcev vrtca in osnovne šole Majšperk. Vse naše misli in želje smo združili v pesem in ples.

Ves program je potekal pod budnim očesom učiteljice Barbare Rajh. Vsi smo se trudili, da bi naredili lepo prireditev za naše starše ter vse občane občine Majšperk. Majhni smo, a naša srca so velika, polna lepih misli in želja. Ples in pesem smo dopolnili z različnimi instrumenti, ki pričarajo vse dogajanje še globlje. Naše besede, naše pesmi, pozdrav pomladi pomeni, da na vrata trka resnično prava pomlad.

Iz pesmic najmlajših iz vrtca Majšperk smo spoznali, da so zacveteli: zvončki, vijolice mačice, trobentice, prve znanilke pomladi. Predstavili smo igro KDO JE VIDKU NAPRAVIL SRAJČICO, zaplesali stare ljudske plese in zapeli pesmi. Na koncu pa nas je z lepo pesmijo razveselila še Ana Karneža. Udeležencev je bilo veliko, kar pomeni, da je v naši občini Majšperk veliko dobrih ljudi, med njimi tudi naša županja doktorica Darinka Fakin, ki nas vedno počasti z obiskom.

Čisto na koncu pa je naš ravnatelj Rajko Jurgec zaželel našim mamicam vse lepo, ker je to mesec, ko imajo največ praznikov prav mame, dekleta in žene. Z majhno pozornostjo smo jim poklonili cvet.

Sara Korže

DOGODEK S POČITNIC

Na božično jutro sem se zbudila polna veselja, ker je bil božič.
Ko je bila ura osem, sem šla k maši. Ko sem prišla od maše, sem šla v sosednjo trgovino po moko. Ko sem prišla domov, sem spekla pecivo za božička. Za kosilo smo šli k babici in smo bili tam do štirih. Ko smo prišli domov, je ati prižgal na hiši lučke in napeljal ene še po balkonu, midve z mamico pa sva prižgale še eno svečko na adventnem venčku in prebrale zadnjo pravljico iz adventnega koledarja. Začeli sva okraševati hišo od znotraj in postavili sva tudi jelko. Ko je prišel ati noter, smo skupaj okrasili jelko in šli večerjat. Po večerji sem se šla tuširat. Po tuširanju sem se na debelo oblekla, ker smo šli s sosedo po gozdu z baklami k maši polnočnici. Ko se je polnočnica končala, je prišel po nas moj ati, ker so se bakle ugasnile.
Ko sem prišla domov, nisem mogla verjeti, da sem dobila dosti več, kot sem si želela.

Giovanna G. Klarič

Za božični večer sva z mamico naredila večerjo. Tisti večer sta k nam prišla dedek in babica. Skupaj smo večerjali in se zabavali.
Ko sta dedek in babica odšla domov, smo že skoraj odšli spat. Potem se je ati spomnil, da bi lahko šli gledat žive jaslice v Studenice. Vsi smo bili zato. Zraven je šel tudi moj bratec Alen.
Ko smo prišli tja, je bila tam velika množica ljudi. Najprej so nam prikazali, kako je bilo, ko je živel Jezus. Mimo nas so hodili trije konji. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo lahko pobožali kozo. Ob 22. uri so nas spustili v breg. Videli smo hlev z ovcami. Ko smo prišli do gradu, v katerem leži Jezus, je bil zelo lep razgled
na vas. V gradu je ležal Jezus, zraven njega sta bila Marija in Jožef. Pastir je imel na gradu eno kravo. Ko smo se vračali domov, smo šli gledat jaslice v cerkev. Jaslice so bile narejene iz figuric. Ko sem prišel domov sem šel takoj spat.
Naslednje jutro sem pod smreko našel darila. Eno darilo je bilo zame, eno pa za bratca.

Tilen Ahec

V nedeljo na božični večer smo na večerjo povabili obe babici in oba dedka. Ko smo pojedli večerjo, smo malo klepetali in nato sem jaz naredila nastop. Na klavir sem zaigrala par pesmic. Čez nekaj časa smo pod smrečico zagledali darila. Takoj smo jih vsi odprli. Vsi smo bili zadovoljni z darili. Nato sta babici in dedka odšli domov. Mi smo še malo bedeli in potem smo šli vsi spat. Naslednji dan v ponedeljek na božič smo bili povabljeni k babici na kosilo. Tam sta bila sestra in brat od atija. Ko smo pojedli kosilo, smo se še malo pogovarjali. Ob šestih smo šli vsi domov. Imeli smo se zelo lepo.

Lara Grobelšek

Sandra Potočnik, 5. b

Bil je mrzel in vetroven ponedeljek. Zazvonil je telefon, bila je babi.
Babi me je povabila k sebi na počitnice. Mama me je res peljala tja. Babi mi je dovolila, da lahko grem na podstrešje. Igral sem se detektiva. Ko sem gledal škatle in podobno, sem med njimi našel tudi veliko pajčevine. Pajki so kar naprej plezali po mreži. Ko pa sem hotel oditi nazaj k babici v kuhinjo, sem zagledal veliko sestavljanko, na njej je bila narisana ladja. Odnesel sem jo k babici. Babi mi je dovolila, da jo lahko obdržim in res sem jo obdržal. Doma sem jo pokazal staršema in bratcu Žanu, ne pa bratcu Inu. Komaj sem čakal, da grem spet na počitnice k babici. To pa so bile raziskovalne počitnice. Našel sem še veliko drugih reči, a tega nisem smel odnesti domov. Babi mi je rekla, da so dragocene stvari.
Teh raziskovalnih počitnic ne bom nikoli pozabil. To so bile najboljše počitnice, kar sem jih kdaj doživel.

Rok Gorjanc

Naravoslovni dan Rogatec – Žulike naše babice (foto: Barbara Rajh)

Z družino smo si že dolgo želeli obiskati postojnsko jamo. Napravili smo načrt in se odpeljali. Ko smo prišli tja, je mami kupila vstopnice. Sedli smo na dolgi vlakec in se odpeljali v jamo. Tam smo imeli slovensko vodičko, ki nas je vodila po jami. Videli smo kapnike in zavese. Vodička nam je povedala, da so kapniki stari več kot 800 let. Pokazala nam je čisto male kapnike. Usedli smo se na vlakca in se odpeljali v prostorno dvorano. V središču jame je bila človeška ribica. Z vlakcem smo se peljali proti izhodu.
Ko smo prišli ven, smo odšli v muzej. Tam je bilo zelo lepo. Videli smo veliko človeško ribico in veliko drugih malih živalic.

Mateja Gorišek

MOJ ATI

Zjutraj ko se ati prebudi,
brž v kopalnico hiti.
Tam se brije in umiva.
Z avtom se odpelje,
kakšno reče in pogleda,
da vse prav zgleda.
Pa opravi en
in drug termin,
malo tu in malo tam.
En podpis in štempelj da,
pa zadeva končana je vsa.
Spet se domov mu mudi,
da kosila ne zamudi.

Patrick Kovačič

Zjutraj ko se moj ata vstane,
ga čaka na mizi veliko hrane.
Ko se ata pod mizo
plazi, ga mamica zgazi.
Mamici reče: „V službo se mi mudi."
Na mizi ostane le brokoli.
Kadar ga mami po
uhi udari, že s kolesom
v službo hiti.

Marjan Puc

Moj tata
je moj tata,
ki odpre vsa vrata.

Ko pride do mene,
se na glas zasmeje.

Lara Grobelšek

Ati je veliko v službi,
ampak ko je doma,
se rad z nami igra.

Ko doma delo ima,
mu rada pomagam,
da prej konča.

Manuela

Moj očka je junak,
nihče mu ni enak.
Moj očka lovec je,
rad s prijatelji na lov gre.

Vesel je, če kdo kaj ustreli,
najbolj pa, če sam kaj ulovi.
Rad v naravi zeleni na preži sedi
in čaka, da se mu iz gozda kaj prikadi.
Najrajši srnjake, divje prašiče
ter muflone lovi,
za fazane in zajce mu najbolj ni.

Ponosen sem, da moj očka je tak.
Nekoč postal bom mogoče tudi jaz
junak.
Takrat bova z očkom lovca oba,
za živali v naravi skrbela bova midva.

Tadej Planinšek

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: Tilen Ahec, Lara Grobelšek
RAČUNANJE JE IGRA: Tilen Ahec, Lara Grobelšek, Rok Gorjanc

VESELA ŠOLA

Rad berem revije, stripe in tudi knjige. Ati in mami sta mi zato v letošnjem šolskem letu naročila revijo Pil. V njej preberem veliko zanimivosti. V Pilu je tudi priloga za Veselo šolo. Ko sem prvič prebiral njeno vsebino, sem se odločil, da bom tekmoval na Veseli šoli. Za tekmovanje na Veseli šoli sem se odločil tudi zato, ker me je navdušila sestra. Tudi ona je tekmovala. Na tekmovanje sem se pripravljal z učiteljico Nadjo Ferk, mamo in očetom. Tekmujem prvo leto. Dobil sem že bronasto in srebrno priznanje. Na državnem tekmovanju nas ni tekmovalo veliko. Iz naše šole smo bili štirje učenci. Tekmovanje je bilo na OŠ Videm pri Ptuju. Imel sem se zelo lepo. Po tekmovanju so se nam z lutkovno predstavo predstavili učenci OŠ Videm pri Ptuju, ki sodelujejo pri dramskem krožku.
Moja najljubša priloga Pilove Vesele šole je Zveri v Sloveniji. Zdaj čakam še na rezultate državnega tekmovanja. Učiteljica mi je povedala, da bo podelitev zlatih priznanj v Ljubljani, v Cankarjevem domu. Na pripravah in tekmovanju je bilo super.

Matevž Hernja

Astrid in trije Marsovčki

Zjutraj, ko se je Astrid zbudila, je zaslišala glasen krik.
MAMI: Na pomoč!
ASTRID: Kaj se je zgodilo?
MAMI: Si ti pobarvala kuhinjo v drugačno barvo?
ASTRID: Ne, nisem!
MAMI: Dobro, bomo že uredili. Dala ti bom bonbone.
Mami je odprla vrata omarice in zagledala tri Marsovčke: Lori, Dori in Pikija. Ustraši se in pade v nezavest.
ASTRID: Ati, pridi po mami!
Ko je Astrid poskrbela za mami, je šla k Marsovčkom.
LORI: Ali bi šla z nami na Mars?
PIKI: Pohitimo!
In odleteli so na Mars.

ASTRID: Kako lepe so zvezde! Smo že prispeli?
PIKI: Ja, prispeli smo! Juhu!
Stopili so v hišo. Vse se je bleščalo, bilo je čudovito.
ASTRID: Čudovito hišo imate!
Takrat pride marsovska mama.
ASTRID: Zdravo.
MAR. MAMA: Pričakovala sem te. Rada bi ti dala darilo.
ASTRID: Kakšno pa?
MAR. MAMA: Svetlečo kroglico.
Marsovska mama ji preda kroglico.
ASTRID: Hvala. Kako je lepa!
MAR. MAMA: Domov moraš, starši te že gotovo pogrešajo.

Vzleteli so domov. Astrid je med potjo zaspala in zjutraj ni ničesar vedela. Nato je segla v žep in iz njega potegnila svetlečo kroglico. In tako se je vsega spomnila. Na mizi je videla sporočilce, da ne sme nikomur povedati in podpis svojih novih prijateljev. Sporočilce je bilo napisano z zlatimi črkami.

Astrid Cep

Moj oči	Tata	Kaj dela oče ali ati
Moj oči rabi mir, da popije svoj mali pir. Zraven je še kruh in sir. Danes je po snegu hodil in si je podplate zmočil. Moj oči je junak in jaz bi bil tudi tak. Timothey Brglez	Ko tata se prebudi, brž v kopalnico hiti, tam umije si oči in brž v službo pohiti. Matevž Hernja	Ati je najprej ati In jaz sem njegova hči. V prostem času se igrava, a ko ati je bolan, živčen je ves dan. Eva Šalamun
Ati Moj ati hodi v službo vsak dan, ko pride domov, je nasmejan. Takrat nas pelje na pico in počakamo še na slaščico. Zvečer se na kavču spočije, zato da bo jutri z nami spet delal norčije. Lešnik Stefan		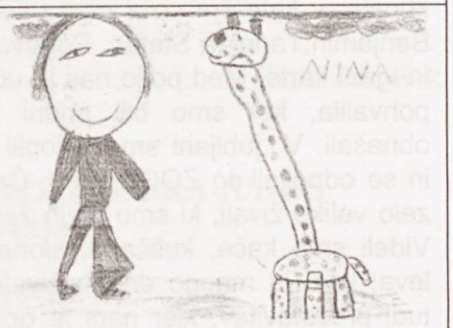

Slika: Nina Majcen, 1. a

KO JE MOJ DEDEK HODIL V ŠOLO

Moj dedek je obiskoval osnovno šolo v Majsperku med letoma 1942 in 1948. Bilo je samo sedem razredov. Ker so bile po vojni v okoliških vaseh porušene nekatere šole (Makole, Naraplje), je bil dvoizmenski pouk (dopoldan, popoldan). V razredu je bilo po 40 – 50 otrok. Učenci so prihajali iz okoliških krajev, ki so bili zelo revni. Tudi otroci so bili zelo revno oblečeni. Njihova obleka je bila ponošena, pogosto so bili tudi bosi. V šolo so hodili peš. Nekateri so pešačili tudi po več ur, da so prišli v šolo. Tudi dedek je hodil v šolo iz Podlož peš.

Dedkova šola je bila stari del naše bivše šolske zgradbe. Učilnice se bile velike. Imele so lesena tla in majhna okna. V kotu je stala lončena peč s katero so kurili na drva. Pri vratih pa je bilo kovinsko stojalo s posodo za umivanje rok. Zraven je stal velik vrč z vodo, ki je služil za pitje in umivanje rok. Spredaj je bila tabla in krpe za čiščenje. Šolske klopi so bile skupinske. V eni klopi so sedeli štirje učenci. Lesena miza je imela tudi štiri odprtine za črnilnike in bila povezana z klopjo. Učitelj je imel večjo mizo in stol. Dedek se še najbolj spominja g. Predana, ki je bil zelo strog učitelj. Zahteval je veliko znanja, bil pa je tudi zelo dober po srcu. Njegova družina je v šoli tudi stanovala.

Urnik ni bil tako poln predmetov, kot je naš. Imeli so samo nekaj predmetov (slovenščina, zgodovina, zemljepis, prirodoznanstvo, računstvo, risanje, petje, telovadba, lepopis in ročna dela). Večkrat so pri telovadbi delali v sadovnjaku, ki je bil v bližini šole. Tako so se učili tudi dela v sadovnjakih – sadjarjenja. Pri teh predmetih so uporabljali že zvezke in učbenike. Dedek je imel staro usnjeno torbo v kateri so bile zložene šolske potrebščine; čitanka,karirast zvezek, črtast zvezek, zvezek za lepopis, svinčnik, peresnik in pero. Nekateri otroci so imeli namesto torb platnene vreče, ali pa so imeli zvezke povezane s trakom. Šolske malice, kot jo poznamo danes, ni bilo. Vse, kar so pojedli, so si prinesli od doma. Najpogosteje je bilo za malico jabolko in kos kruha, včasih pa tudi orehi in suho sadje. Kadar učenci niso bili pridni, so dobili različne kazni: klečanje v kotu, učenje in pisanje kazenskih nalog po šoli. Ko je bilo pa res hudo, pa je zapela tudi šiba.

Učenci so se v prostem času igrali razne igre; slepe miši, gnilo jajce, črnega moža in podobno. Dedek se iger dobro spominja. Ker pa igre poznam tudi sam, se z dedkom včasih poigrava.

Nino Medved

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA

V petek 4. 5. 2007 smo imeli zaključno ekskurzijo. Komaj sem čakal dan, da gremo na izlet. Zjutraj sem se zbudil ob 5.30, se najedel, zložil v nahrbtnik sendviče, sok, bonbone in nekaj EUROV za sladoled in kakšen spominček. Ati me je ob 6.15 peljal pred šolo, kjer sem počakal sošolce, učiteljico in avtobus.

Pripeljal se je avtobus, naložil 4. a, 4. b in 4. a/8. Peljali smo se do Pragerskega, kjer smo vstopili na vlak, s katerim smo potovali do Ljubljane. Na vlaku je bilo zelo lepo, imeli smo kupeje, v katerem so z mano sedeli Patrick, Benjamin,Tadej in Stefan. Pogovarjali smo se in igrali karte. Med potjo nas je učiteljica Mira pohvalila, ker smo bili pridni in se lepo obnašali. V Ljubljani smo vstopili na avtobus in se odpeljali do ZOO centra. Čakalo nas je zelo veliko živali, ki smo si jih želeli ogledati. Videli smo kače, kuščarje, slona, morskega leva, leva in mnogo drugih živali. Imeli smo tudi predstavitev, kjer nam je gospa Tatjana pokazala nekaj živih živali, med njimi tudi kačo, ki mi je lezla okrog vratu. Ker je ogled in čas, ki smo ga preživeli v živalskem vrtu trajal dolgo, smo imeli tudi čas, da smo si lahko kupili spominčke in sladoled. Jaz sem si kupil gumijasto kačo in žabo. Kljub dežju smo se imeli lepo.

Po koncu ogleda smo se po isti poti vrnili domov. Ob 18.30 smo se vrnili pred šolo, kjer me je čakal ati. Bil sem zelo utrujen, a srečen, ker je bila tako lepa ekskurzija.

JULIJAN KRAJNC
Foto: Barbara Rajh

V petek, 4. 5. smo imeli ekskurzijo v Ljubljano. Pred šolo smo z učiteljico počakali avtobus. Odpeljali smo se na železniško postajo Pragersko. Z vlakom smo nadaljevali pot proti glavnemu mestu Ljubljana. Z vlakom sem se peljala drugič, zato sem v vožnji zelo uživala. V Ljubljani nas je čakal avtobus, ki nas je odpeljal do živalskega vrta.

Na samem začetku ogleda nam je gospa vodička prinesla majhno žival – hrčka. O njem in živalskem vrtu je povedala nekaj besed. Nato smo si ogledali živali – plazilce, pernate živali, sesalce… Najbolj mi je bil všeč rjavi medved.

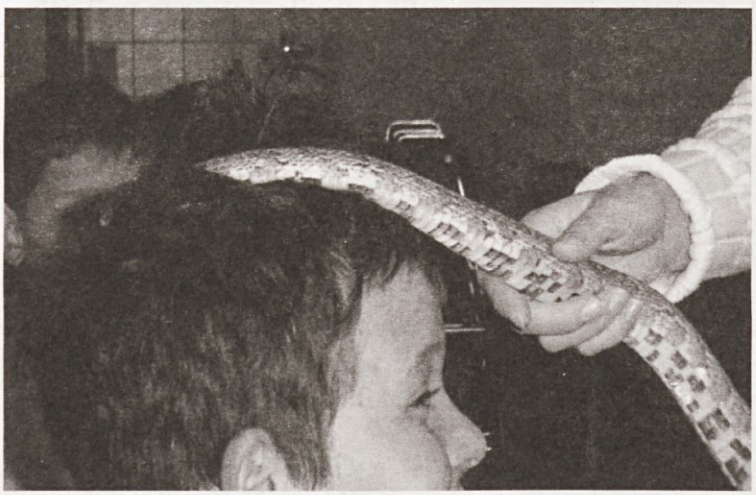

Ko ti po glavi leze nekaj mrzlega … Edi

Poraščen je bil z dlako. Hodil je po vseh štirih, lahko pa hodi tudi po dveh. Ima kremplje, da lahko pleza. V njegovem prostoru je bila voda in nekaj drevja. Po tleh je ležalo sadje, meso in zelenjava.

Po ogledu živalskega vrta smo se odpravili na avtobus, ki nas je odpeljal na železniško postajo. Tam smo počakali na vlak in se odpeljali do Pragerskega in nato domov.

Na izletu mi je bilo zelo všeč.

ANITA
Foto:
Barbara Rajh

RECEPTI

PROTIJEZIČNA JUHA

Potrebuješ:
4 l vode,
30 dag kofeina,
10 kg feferonov,
2 kg kislih pomaranč,
60 dag cimeta,
1 kg sladkorja,
2 kg soli,
3 golobja peresa,
prašek Protijezični

Vzamemo velik lonec, ga napolnimo s 4 l vode in 30 dag kofeina. Počakamo, da zavre. Nato dodamo 10 kg feferonov, 2 kg kislih pomaranč, 60 dag cimeta, 1 kg sladkorja, 2 kg soli in 3 golobja peresa. Vse skupaj zmešamo. Ogenj povečamo na največ in počakamo, da zavre. Prilileš prašek Protijezični. Kuhamo 1 uro. Odstavimo lonec, nalijemo in spijemo.

Nika Kovačič

PROTISTROGINOVA JUHA

Potrebuješ:
puder,
klobase,
pasto,
grah,
rdečo šminko,
list,
sir,
prašek Protistrogin.

Lonec z vodo damo na štedilnik. Vanj damo vse sestavine, razen praška. Ko juha zavre, jo 30 min mešamo. Nato damo vanjo še PROTISTROGIN. Kuhamo 1 uro. Postrežemo toplo ali hladno.

Haidi Zakelšek

PROTIBOLEČINSKA JUHA S ŠTRUDLOM

POTREBUJEŠ:
2 l Api-sirupa,
4 tablete Lekadola,
3 l Pikovita,
2 kosa šumečih tablet,
10 Vesoljskih lun,
30 m sladkega papirja,
1 l Levje krvi
7 listov regrata
12 l vode.

Najprej potrebujemo vodo, jo zlijemo v lonec in damo greti za 5 minut. V tem času narežemo liste regrata na dva centimetra široko. Nato vzamemo sladek papir in nanj potrosimo Lekadol, Vesoljske lune in regrat. Preko polijemo Api-sirup. Lonec z vodo odstranimo z ognja, dodamo še Pikovit, šumeče tablete in Levjo kri. V to juho položimo še štrudelj. Vse skupaj kuhamo 60 minut.
Ko se vse skuha, le-to pojemo in nikoli nimamo niti ene bolečine, tudi če se udarimo.

Timothey Brglez

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: Astrid Cep, Julijan Kranjc
RAČUNANJE JE IGRA: Astrid Cep, Julijan Kranjc, Matevž Hernja, Timothey Brglez
ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA, ZLATO PRIZNANJE: Matevž Hernja
VESELA ŠOLA, srebrno priznanje: Matevž Hernja

4. a/8

BILO JE NEKOČ

Moja babica se je morala vstajati zelo zgodaj zjutraj. Preden je odšla v šolo, je namreč morala napasti krave.
Ko se je vstala, se je oblekla in odšla v hlev, saj je morala pripraviti krave za pašo. Na dvorišču pred hlevom jih je uredila v vrsto in povezala z verigo, da jih je lažje obvladala. Nato jih je odgnala na bližnji travnik. Pasla je običajno po pet krav, ki so morale jesti travo po ozki potki. Vseskozi je morala biti zbrana, saj krave niso smele popasti pridelkov na sosedovih zemljiščih. Ko so bile krave site, jih je odgnala nazaj v hlev. Potem se je hitro umila in odhitela v šolo.
Po pouku je morala takoj domov. Ker so bile krave zopet lačne, jih je morala odgnati na pašo. Na paši si je krajšala čas z izdelovanjem punčk iz koruznih strokov. Z izdelanimi lutkami se je igrala na paši s sosedovimi punčkami. V jesenskem času so si na paši tudi pekli krompir, koruzo in jabolka. Tako se je tudi najedla. Po večerji na paši je krave odgnala nazaj v hlev. Zvečer je morala narediti nalogo in se pripraviti na naslednji dan v šoli.
Zaradi dela na kmetiji je pozno odhajala spat. Dosti otroškega časa je morala preživeti na paši s kravami, kar ni bilo lahko, saj je bila še otrok. Kljub temu je na paši preživela veliko lepih trenutkov, na katere ima lep spomin še danes.

Tamara Korez

Ko je moj dedi hodil v šolo, je bilo marsikaj drugače kot danes. V šolo je hodil vsak dan skozi gozd. Pozimi so imeli oblečene hlače in suknjič, obute pa visoke škornje. V razredu so pozimi kurili na visoke peči z drvmi. Poleti so v šolo hodili bosi. Vsak dan so si malico nosili s seboj od doma, imeli so kruh ali jabolko. Zvezke in malico so nosili v usnjenih torbah. Najprej so imeli tablice s kamenčkom, nato peresa s črnilom. Učenci so bili dostikrat kaznovani ali tepeni, če so bili poredni.

Matic Rakovec

Ko je bila moja mami majhna, je živela na kmetiji v Halozah. Vsaki dan je dobila kos kruha, ki ga je morala imeti ves dan. Zjutraj se je zgodaj vstala in šla v šolo. Do šole je imela zelo daleč, ker je morala iti peš od Janža do Ptujske Gore. Ko je prišla domov, je morala iti pomagat delat v vinograd, na travnik, na njive. Ko je imela umazana oblačila, si jih je morala sama oprati na roke. Po vodo je šla zelo daleč do vodnjaka, skoraj dva kilometra. Ko je bil večer, je šla spat v majhno sobico, ki se ji je reklo hiška. Če ni imela v šoli naloge, je morala iti stat v kot in biti tam celo uro. Moja mami je imela težko otroštvo, vendar vedno pravi, da so otroška leta najlepša.

Klemen Šalamun

NAŠA ŠOLA – NOVA IN STARA

Že drugo leto obiskujemo našo novo šolo. Zgradili so jo leta 2005 in 4. septembra smo prvič stopili vanjo. Šola je velika in lepo urejena. Imamo veliko knjižnico, računalniško učilnico, veliko in prostorno telovadnico, jedilnico in mnogo lepih učilnic. Zunaj pred šolo je amfiteater, igrišče z igrali, veliko igrišče s tekaško stezo in lepo urejena zelenica. Učenci moramo upoštevati šolska pravila. V šolo prihajamo točno, sezujemo se pri dežurnem učencu ter svojo obutev in oblačila pospravimo v svojo garderobno omarico. Vsak ima svojo omarico in ključ, za katerega sam skrbi.
Nekateri smo obiskovali tudi staro šolo, ki so jo zgradili leta 1901, novi del pa leta 1966. Telovadnico so prizidali leta 1975. Tudi v stari šoli smo upoštevali šolska pravila, ki so bila malo drugačna. Šolske copate smo nosili s seboj, obutev in oblačila pa smo pustili pred razredom. Malicali smo v razredu. Malico sta prinesla in odnesla reditelja. Staro šolo so letos pozimi podrli,ampak vseeno se je bomo še dolgo spominjali.

Matic Rakovec

Staro šolo so zgradili leta 1901 in porušili leta 2007. Razredi, hodniki in kuhinja so bili prostrani. Telovadnica pa majhna. V stari šoli ni bilo omaric, v katere bi lahko dali čevlje in oblačila, zato smo se sezuvali pred učilnicami.
Stara šola je imela park namesto amfiteatra. Imela je počečkane stene, stare in trhle stopnice, umazane table, stare klopi in stole. Ampak vseeno je bila rumena lepotica. Za nas učence je bila le navadna zoprna šola, za učitelje pa delavno mesto. Zdaj ko je več ni, se nam toži po njej. Toda za vedno bo ostala dragulj v zgodovini Majšperka.

Lucija Vilčnik

Prejšnji teden so staro šolo dokončno porušili. Čeprav sem ponosna, da hodim v novo šolo in se s tem prijateljem velikokrat pohvalim, se še pogosto spominjam, kako je bilo v stari šoli. Nismo imeli jedilnice, ampak smo jedli v razredih. Spomnim se, ko smo imeli proslavo in je deževalo. Skozi streho telovadnice je kapljala voda. V stari šoli smo imeli čevlje pod klopco pred razredom in se je kdaj pa kdaj zgodilo, da si svoje čevlje našel na koncu hodnika. Pozimi nas je zjutraj ko smo prišli v razred, velikokrat zeblo, poleti pa nam je bilo vroče. Omet je padal s stropa, stene so bile popisane in porisane, kar ni bilo lepo. Kljub temu pa sem se zabavala ob branju ljubezenskih sporočil, ki so se znašla na klopeh, stolih in celo na vratih stranišča. V stari šoli smo imeli park, v katerega smo lahko skočili kar skozi okno učilnice. Sledila je seveda kazen. Pobrati smo morali vse papirčke. Nova šola je velika in svetla, le razredi so manjši. Malicamo v jedilnici, telovadimo pa v telovadnici, kjer lahko uporabljamo športno igrišče z atletsko stezo. Vsak učenec ima svojo omarico, v katero si pospravi čevlje, obleko in športno opremo. Na voljo imamo tudi televizijo in radio. Včasih pa nam učiteljica pripravi uro v sodobno opremljeni računalniški učilnici. Učenci se držimo strogih pravil hišnega reda, saj si želimo da bo naša šola dolgo lepa in čista.
Vesela sem, da sem bila med prvimi učenci naše nove šole, a tudi stara šola mi bo ostala v lepem spominu, saj prvih šolskih dni ne bom nikoli pozabila.

Ana Saše

Zjutraj sem se zbudila z zobobolom. Danes grem prvič v veličastno novo majšperško šolo.
Ko sem se uredila, sva se z mamo odpeljali pred šolo. Srce mi je močno razbijalo in mislila sem, da mi bo skočilo iz telesa. Zbrali smo se v amfiteatru. Takoj ko sem se seznanila z sošolci, sem dobila občutek domačnosti. Zdaj so staro šolo dokončno porušili, sošolci vzdihujejo za njihovo staro šolo, jaz pa mislim, da tega občutka nikoli ne bom občutila. Toda solze so se mi nabirale v očeh, ko sem se dokončno poslovila od svojih nekdanjih sošolk in šole v Slovenski Bistrici.

Maja Galun

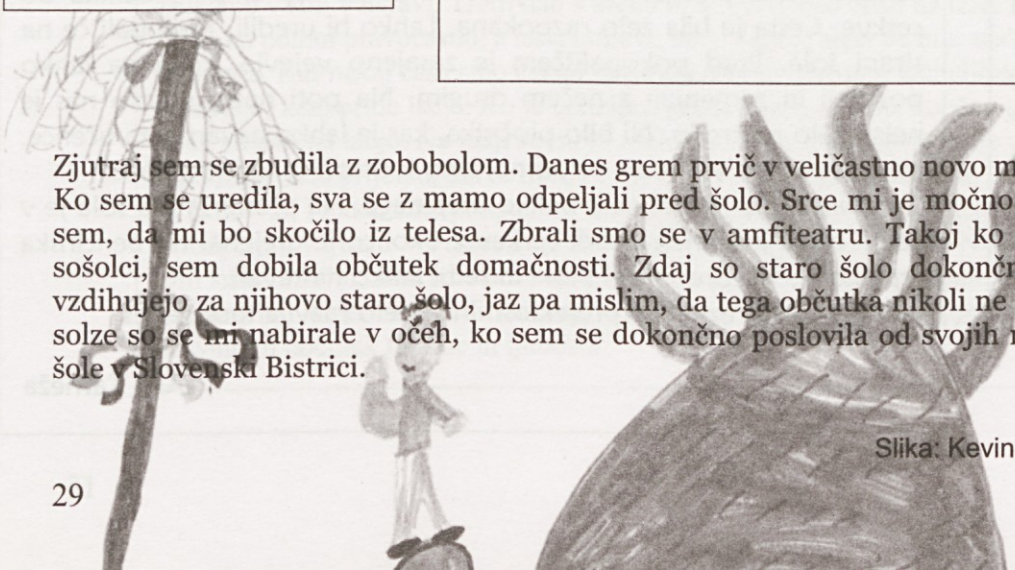

Slika: Kevin Petrovič, 1. a

URENJENOST KRAJA

Naš kraj je Majšperk. Imamo lepo osnovno šolo. Vhod v šolo je tlakovan in urejen. Imamo klopce, pod njimi je ponavadi veliko odpadkov, papirčkov in cigaretnih ogorkov. Čeprav je trava pohojena in včasih nepokošena daje naši šoli lep izgled. Če se sprehodimo do blokov, vidimo, da imamo smetnjake, v katere sortiramo odpadke. Če pogledamo po cesti in bencinski črpalki vidimo, da ni stekla na cesti in da je park pred bencinsko črpalko urejen.

Če se sprehodimo po pločniku proti cerkvi in se oziramo na vse strani, vidimo, da so ob cesti krajevne in informativne table. Tako lahko vsak turist vidi, kje je kakšna znamenitost in kam mora zaviti. Ko se tako sprehajamo, si ogledamo nove, moderne avtobusne postaje. Če zelo dobro pogledamo, opazimo, da so koši prepolni in zato nekateri mečejo odpadke kar po tleh. Prispemo do trgovine. Čez cesto vidimo spomenik posvečen slovenskim borcem za svobodo. Ob pogledu na ta spomenik nas kar zmrazi! Vodovod ne dela že kar nekaj let, nikjer ni nobene sveče ali rože, trava v velikih šopih poganja iz zemlje. V šoku prispemo do cerkve. Tam zagledamo lepo urejeno cerkev, župnišče in park. Dobre volje se odpravimo naprej. Zagledamo lepo pokopališče s smetnjakom. Pogledamo proti cesti, ki vodi k šoli. Nikjer ni pločnika. Odpravimo se kar po cesti. Pokukamo za pokopališče in zagledamo onesnažen potoček, kjer so drevesa in grmi polomljeni. Ko prispemo v šolo, razmislimo, če lahko tudi mi poskrbimo za urejenost našega kraja in sklenemo, da se bomo tudi mi potrudili za urejenost našega kraja.

Lucija Vilčnik

Naš kraj Majšperk je zelo urejen. Kljub temu me nekaj stvari moti.
Zelenica pri šoli je pohojena, trava je nepokošena. Do šole me vodijo pločniki, zato moramo hoditi po levi strani ceste. Trgovina je popisana in tudi parkirišč primanjkuje. Vodomet ne služi svojemu namenu, saj v njem ni vode, pa tudi rož ne. Pohvalila bi okolico bencinske črpalke, ker je zelo lepo urejena. Lepši izgled kraja dajejo tudi nove avtobusne postaje, ki so nadomestile stare. Le smeti bi lahko bile v košu, ne pod košem. Zato bi lahko organizirali še več čistilnih akcij. Tudi vsak posameznik mora poskrbeti, da bodo njegove smeti v košu. Delavci, ki skrbijo za okolico kraja, morajo redno kositi travo in posaditi kakšno cvetlico.
Vsi skupaj pa se moramo potruditi, da se bo naš kraj razvil v ekološko čisto okolje.

Nives Avguštin

Majšperk je lep kraj. Naša oranžna šola ga naredi še lepšega. S sošolci smo pri uri pouka odšli pogledat, kako je naš kraj urejen.
Najprej smo se sprehodili okoli šole. Na zelenici je bilo nekaj papirčkov in ogorkov. Čeprav stoji koš zraven klopi, se učenci in drugi ljudje vedno ne držijo pravil. Naprej smo se odpravili raziskovati. Kraj je postal še sodobnejši, ko smo dobili nove avtobusne postaje. Prav škoda, da nekateri pišejo po novih klopeh. Videli smo tudi pust vodomet in spomenik. Morali bi ga obnoviti, ter zasaditi nekaj pisanih rož. Odpravili smo se naprej po pločniku do cerkve. Cesta je bila zelo razpokana. Lahko bi uredili pokopališče na strani šole. Pred pokopališčem je zasajeno vejevje, ki bi ga lahko posekali in zamenjali z nečem drugim. Na poti nazaj v šolo nas je nekaj zelo pretreslo. Ni bilo pločnika, kar je lahko nevarno za učence. Vem, da lahko vsi ljudje pripomoremo k čistoči in lepoti okolice.
V našem kraju je tudi zelo veliko urejenega. Na primer: naša šola je v celoti nova in urejena, tudi cerkev z okolico je urejena, ter bencinska črpalka in drevored pred bloki in še bi lahko naštevali.
Naš kraj se je razvijal v preteklosti in se zelo razvija tudi danes.

Ana Karneža

Novoletno srečanje

Zadnji dan pred novoletnimi počitnicami smo v šoli priredili zabavo. K nam so prišli še učenci iz podružnic Ptujska Gora in Stoperce. Ko smo prišli v šolo, smo takoj začeli z zabavo. Ko smo se nekaj časa zabavali, smo si ogledali gledališko predstavo. Bila je zelo dobra, vsi smo se smejali. Takoj zatem je prišel dedek mraz. Nekaj smo ga povprašali in razdelil nam je darila in bonbone. Odšli smo v razrede. Tam smo odprli darilca. Zatem smo se obdarovali. Vsak je dobil nekaj lepega. Malo smo se posladkali in nato šli plesat. Plesali smo, dokler nismo bili utrujeni. Nekateri smo odšli na kosilo in drugo malico. Nato smo odšli domov. Ta dan je zelo hitro minil.

Ana Saše

Bili smo v šoli v naravi. Tretji dan v sredo 6. 9. 2006 smo odšli na izlet z ladjo. V sredo popoldne smo prišli na pomol pravočasno, a naše ladje ni bilo. Tam je sicer že bila zasidrana neka ladja, ampak ni bila naša. Kar nekaj časa smo čakali in postajali smo nestrpni. Učiteljica je odšla povprašat na recepcijo, kdaj pride ladja. Ko je učiteljica prišla nazaj, je ladja končno priplula. Vsi smo s srečo v očeh stopali na ladjo. Na ladji se mi je zdelo čudovito. Prevalovil me je občutek romantike in topline. Bilo mi je zelo prijetno; barva morja in svetleče se iskrice na valovih, ki so ladjo zibali sem in tja. Bilo je čudovito. Preden smo prispeli v Piran, smo se peljali mimo turističnega mesta Portorož. Nato smo se odpeljali v Piran. V Piranu smo si ogledali akvarij vodnih živali. Nato smo si odšli kupit spominke. Bili smo že lačni, zato smo odšli na pico in sladoled. Ko smo odhajali, sem slišala lepo glasbo, ki me je pomirila. Videli smo tudi Tartinijev spomenik. Potem smo se odpravili na ladjo in spet me je prevalovil občutek topline in ljubezni.

Maja Galun

Lonec

Na mizi je lonec,
v njem je juha,
ki se skuha.
Juha se poje,
prazen je lonec,
in pesmice je konec.

Kristjan Tacinger

Sanje

Sanje so navadno kot potovanje,
skačeš med oblaki
in te s tal gledajo snežaki.

Sanje pa niso vedno krasne,
lahko so tudi grozne ali strašne.
Rada bi se zbudila,
vendar mi tokrat ura
ne bo zvonila.

Ana Karneža

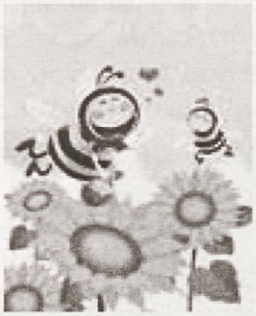

Pomlad

Pomlad je že prišla,
zvončki in trobentice
žalostno cveto,
saj samčka ni bilo.

Narcisa

Oj prelepa narcisa ti,
zgodaj zacvetela si,
da polepšala bi
pomladne mi dni.

Katja Cmrečnjak

Sreča

Sreča je lahko tanka kot vrvica,
resnična in sladka kot mavrica.
Nekateri pravijo, da sreče ni,
čeprav vemo, da vsak jo doživi.
A ni važno, kaj pravite vi,
mene se vedno sreča drži.

Nives Avguštin

Čebelica

Čebelice letijo z neba,
le kam tako hitijo,
le kam tako brenčijo?

Letijo in brenčijo,
na drobne cvetove,
po svoje sadove.

Patricija Unuk

Rac, rac, racman

Rac, rac, racman
kam greš?
V Škofjo Loko
ribice lovit.

Jerneja Gajser

Ptice

Spomlad se znova vrača,
in ptički prileto nazaj.
Spet bo vse veselo,
pri nas bo pravi raj.
Sinička bo prepevala,
narcisa pa se klanjala.
Travnik bo ozelenel,
mu brglez spet bo
v slavo pel.

Ko pa pride spet jesen,
se ptice odselijo,
zapojejo, pomahajo
in rečejo adijo!

Simon Ekart

NAŠI DOSEŽKI

RAČUNANJE JE IGRA, ZLATO PRIZNANJE: Matic Rakovec, Ana Karneža, Ana Šaše
VESELA ŠOLA, državna prvakinja: Ana Karneža
BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: Matic Rakovec, Ana Karneža, Ana Šaše, Maja Galun
BRONASTO PRIZNANJE NA TEKMOVANJU IZ LOGIKE: Ana Karneža

5. a

Na pustni povorki je naša stonoga prejela 3. nagrado
Foto: Marta Mlakar

Zdaj predstavlja se vam **BIBA MICA**,
ki ima cvetoča rdeča lica.
Telo je njeno barve rjave
in skuštrane so njene glave.
2 x 16 vitkih nog ima,
na njih pa čevlje lepe kar se dá.

Leva – desna, leva – desna
zdaj koraka blazno resna.
Ko pa muzka dobra se začuje,
takrat pleše, poskakuje.
Biba Mica tudi dobro mislit zna,
saj pod njo se skriva 5. a.

Petra Selinšek

PO HALOŠKI PLANINSKI POTI

V četrtek 28. 9. 2006 smo se odpravili po Haloški planinski poti. Avtobus nas je peljal do Podlehnika, od tam pa smo pot nadaljevali peš.
Z nami so bile učiteljice in 5. b razred. Imeli smo se zelo lepo, ko smo hodili ob jezeru in med vinogradi. Velikokrat smo se tudi ustavili, se odpočili in se okrepčali z malico iz nahrbtnika. Med potjo smo se pogovarjali in smejali, tako da nam je pohod hitro minil. Meni je bilo všeč in mislim da tudi ostalim, ki so bili zraven. *Tjaša Ahec*

Foto: Damjana Brglez

NAŠI DOSEŽKI

PRIZNANJE ZA SODELOVANJE NA MEDOBČINSKEM TEKMOVANJU IZ PROMETA:
Aljaž Amon
VESELA ŠOLA, bronasto priznanje: Darja Krajnc, Petra Selinšek

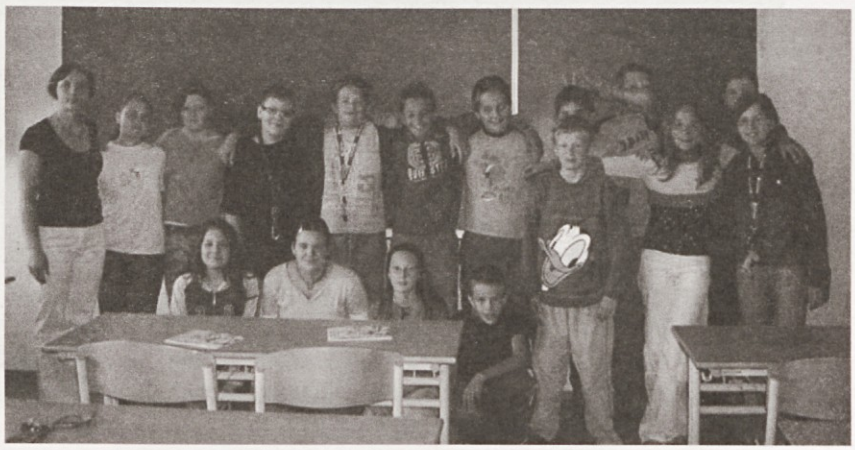

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Od 22. 1. do 26. 1. smo učenci petih razredov imeli zimsko šolo v naravi v domu Peca. Gora Peca ima tri vrhove; dva sta v Avstriji, najvišji pa je pri nas. Zraven Pece je kraj Mežica. Ob njej tečeta reki Meža in Drava. Peca je znana tudi po rudnikih in rovih. Ker je zgrajena iz apnenca, je v njej veliko rudnikov.

V ponedeljek zjutraj smo se zbrali pred OŠ Majšperk. V avtobus smo dali kovčke in smučarsko opremo. Ker je bilo zelo malo snega, je šel zraven tudi ravnatelj. Nato smo se poslovili in se odpeljali. Prispeli smo okoli enajste ure in izvedeli, da napovedujejo sneg. Razdelili so nas v sobe z imeni. Naša soba se je imenovala ALENČICA (ljubica Kralja Matjaža). Drugi so imeli sobe z imeni Bergmandeljc, Avžnga, Knap. Sobi učiteljic sta bili Pečovje in Dčva.

V sobi smo si pospravili obleke v omaro in postlali postelje. V skupnem prostoru, kjer smo se igrali različne družabne igre in reševali križanke, so imeli tudi živali; dve želvi, papagaja, dve činčili in hrčka. Ob večerih smo imeli tam večerno animacijo, pri čemer smo se veliko smejali in zabavali. V ponedeljek nismo odšli na smučišče. Popoldan smo pregledali smuči in dobili čelade. Nato so nam predstavili pravila na smučišču. Potem smo odšli na sprehod do kmetije. Zvečer smo imeli analizo dneva in smo pisali dnevnik. Nato smo imeli večerno animacijo.

V torek zjutraj smo se po zajtrku z avtobusom odpeljali na smučišče. Tam smo se preobuli in se začeli smučati po eni smučki. Postopoma smo prešli na obe smučki. Ko smo se namalicali, smo odšli v dom, ker je deževalo. Popoldne smo bili z učiteljico Janjo v skupnem prostoru. Spoznali smo rimska ozvezdja in delali kralja Matjaža iz gline. Naslednje jutro smo odšli na smučišče. Bilo je super. Popoldne smo se odpravili na tekaške smuči. Vsak je dobil svoje smučke, čevlje in palice. Ko smo si jih obuli, smo najprej delali sončke na mestu. Potem smo se eden za drugim pomikali po bregu. To je bilo najboljše. Potem smo se lovili na smučkah in nato še tekmovali. Zvečer smo imeli večerno animacijo. Vsaka soba si je naredila frizure in potem smo tekmovali. Za frizure smo izbrali imena, se predstavili in komisija je delila točke.

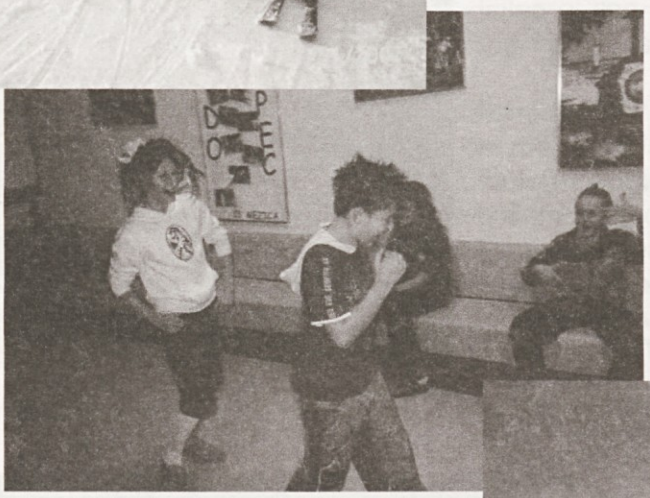

Naslednje jutro smo spet odšli na smučišče. Tisti dan smo prvič odšli na vlečnico. Bilo je odlično. Popoldne smo z učiteljico Metko odšli v gozd. Tam si je vsak izbral svoje drevo in ga

opisal. Odšli smo še do rudnika, kjer nam je učiteljica pred vrati povedala nekaj zanimivih stvari. Ko smo se vrnili, smo imeli tekmovanje v pink ponku, nekateri pa smo odšli na sprehod po temi. Za večerno animacijo smo imeli zabavo. Tam smo plesali in se zabavali. Naslednje jutro so drugi odšli na smučišče, jaz in še nekaj drugih pa smo ostali v domu, saj smo zboleli. Imeli smo virus. Med tednom smo si lahko kupili razglednice, spominke in majice s kraljem Matjažem. Vsak dan so učitelji ocenjevali nočno disciplino in urejenost sob. Najbolj pridni smo na koncu dobili pohvale. Učitelji smučanja pa so bili Peter, Jure in Brane. Ko smo dobili pohvale, smo vzeli kovčke, se poslovili in odšli na avtobus.
V šoli v naravi mi je bilo res všeč in si bom to dogodivščino za vedno zapomnila. Mislim, da sem se veliko naučila, še posebej o smučanju.

Petra Selinšek 5. a

V ponedeljek 22. 1. 2007 smo se ob 9.00 uri zjutraj zbrali pred OŠ Majšperk. Prtljago smo dali na avtobus in se odpravili proti domu Peca. Na dom smo prišli približno ob 11 uri. Ko smo odnesli prtljago v sobe, smo se zbrali v jedilnici. Tam nam je Metka razložila stvari za cel teden. V torek smo šli na smučišče. Učitelji so nas razdelili v začetniško in dobro skupino. Prvi dan na smučišču je bil zelo vredu, saj smo spoznali učitelje. Učitelj Peter nam je pustil vsak dan pol ure prostega smučanja. Vsak dan po večerji smo imeli igre. Te so bile: naj frizura, predstavitev sobe, TV dnevnik. Zabavno je bilo igrati ping pong, saj smo ga igrali večino prostega časa. Spat smo morali hoditi ob 10. uri, zbuditi pa smo se morali ob 7. uri zjutraj. Sobe, v katerih smo spali, so se imenovale Alenčica, Avžnga, Bergmandlc, Knap. V sobi, ki se je imenovala Bergmandlc, smo bili jaz, Mitja, Žiga in Klemen. Radi smo se zabavali in pogovarjali. V četrtek in petek je razhajal virus. V sobi Knap so skoraj vsi zboleli. Vsak dan smo imeli tudi nekaj učenja. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se učili o zvezdah. V petek je bil zadnji dan. Na smučišču je bilo tekmovanje v veleslalomu. Ko je bilo tekmovanja konec, smo se lahko tudi mi vozili po progi. Ko smo prispeli v dom, smo se odpravili na kosilo. Nato smo vzeli prtljago in odšli na avtobus. Pred OŠ Majšperk smo prispeli ob 5. uri. Tam so nas čakali starši. Lepo se je bilo vrniti domov, saj sem pogrešal prijatelje in igrišče.

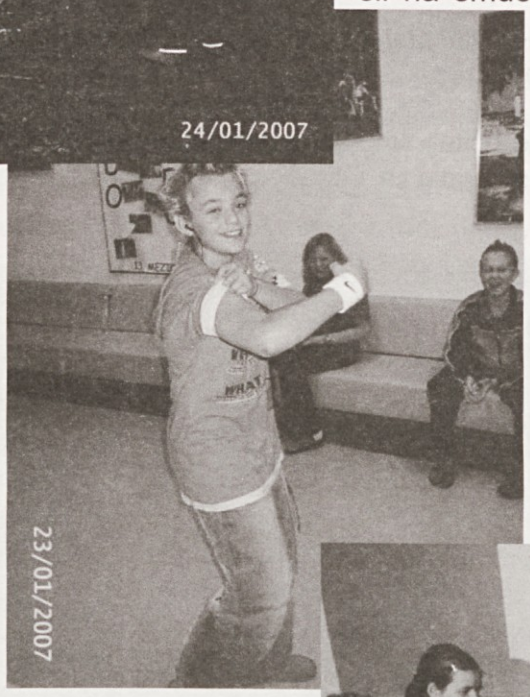

Elvino Podbrežnik, 5. a

Foto: Martina Grobelnik

Ali si se naučil smučati? Je bilo naporno in težko ali si užival?

✷ Ja, naučila sem se smučati. Bilo je naporno, a sem vseeno zraven uživala. *(Sandra Potočnik)*

✷ Ja. Tam sem se naučila smučati. Naporno ni bilo, sem pa zelo uživala. Smučati sem znala že prej, ampak na Peci sem se naučila še marsikaj, česar prej nisem znala. *(Tamara Sagadin)*

Ob katerem dogodku si se najbolj zabaval in nasmejal?

⁂ Najbolj sem se nasmejala pri teku na smučeh. Z učiteljico smo šli tekat na smučeh in na travniku smo tekmovali kdo bo prej pritekel do palice. Učiteljica je zmeraj odvzela eno palico. Pri teku so nekateri popadali in niso dobili svoje palice. *(Darja Krajnc)*

⁂ Najbolj sem se zabavala in nasmejala ob TV dnevniku, ki smo ga imeli za večerno animacijo. *(Valerija Galun)*

⁂ Enkrat na smučišču nam je učitelj smučanja rekel, da naj vozimo slalom. In ko sem jaz prispela do konca proge, sem padla in učiteljica me je fotografirala. *(Tamara Sagadin)*

Kakšne so se ti zdele popoldanske in večerne aktivnosti?

✯ Bile so mi zelo všeč, posebej TV dnevnik in naj frizura, saj sem osvojila prvo mesto v kategoriji punce. Tudi tek na smučeh in drugo je bilo zabavno. *(Sandra Potočnik)*

✯ Bile so zelo dobre, posebej pa takrat, ko smo izbirali naj frizuro in ko smo imeli TV dnevnik. Zanimivo je bilo tudi, ko smo spoznavali ozvezdje in ko smo odšli z učiteljico na sprehod v gozd in se tam tudi nekaj naučili o drevesih. *(Anja Predikaka)*

✯ Meni so se zdele odlične. Res je bilo vredu, ko smo igrali pink ponk. Zelo mi je bilo všeč tudi v gozdu, kjer smo si izbrali vsak svoje drevo in ga opisali. *(Petra Selinšek)*

Drugi komentarji

☺ Bilo mi je zelo všeč. Ostala bi še kakšen teden. Smučanje mi je šlo dobro in animacije so mi bile všeč.. Po vlečnici bi se še vozila, ampak smo morali domov. *(Sandra Potočnik)*

☺ Vsi učitelji so bili zelo dobri. O gori Peci sem izvedela zelo veliko. To šolo v naravi si bom za vedno zapomnila. *(Petra Selinšek)*

☺ V zimski šoli v naravi sem se zelo zabavala in če bi lahko, bi tam ostala še kak teden ali več. *(Darja Krajnc)*

☺ Super! Odlično! Cool! *(Tadeja Babulč)*

Mnenja učencev zbrala Martina Grobelnik
Foto: Martina Grobelnik

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA

V ponedeljek, 7. 5. 2007, smo se učenci petih razredov ob pol osmih zjutraj z avtobusi odpeljali na zaključno ekskurzijo na Koroško.

Pot do Velenja je bila kar dolga. Zato smo se med potjo igrali, pogovarjali in si prepevali. Ko smo prispeli do Velenja smo si ogledali velenjski grad. Bili smo zelo utrujeni, saj je bilo do gradu veliko stopnic. Končno smo prispeli. Počakali smo zunaj, da je učiteljica pobrala vstopnino. Nato smo si šli ogledat grad. Vodička nam je najprej povedala zgodovino gradu. Ogledali smo si staro trgovino in gostilno. Seveda sta bili čisto drugačni od danes. Vodička nam je pokazala tudi afriško zbirko. O njej nam je tudi nekaj povedala. V afriški zbirki so imeli afriške posode, nakit, maske, ki so jih uporabljali pri plesu, orožje in glasbila. Nato smo si ogledali zbirko cerkvenih spomenikov in posod. Vodička nas je popeljala do zgodovinske zbirke in nam povedala nekaj zgodovine o Velenju in o Titu. Pokazala nam je tudi sejno sobo in tako smo zaključili naš obisk na gradu. Potem smo se z avtobusom odpeljali poiskat prostor, kjer bomo malicali. Ko smo ga našli, smo se pridno do sitega najedli. Odpeljali smo se do Mežice. Pot do tja je trajala eno uro in pol. Zato smo se tudi med potjo pogovarjali, igrali in kartali. Po dolgi vožnji smo le prispeli. Ko smo prispeli, smo plačali vstopnino. Nato so nas pospremili v garderobo, kjer smo si nadeli rudarske plašče, na glavo čelado, okrog pasu pas in v njega dali svetilko. Ko smo bili pripravljeni, smo se odpravili na vlak, kateri nas je popeljal v notranjost rudnika. V vlaku smo imeli prižgane luči, vrata pa so morala biti trdno zaprta, saj smo se peljali zelo blizu stene. Po petnajstih minutah smo le prispeli v rudnik. Najprej smo si ogledali prostor, kjer so se zjutraj zbirali in si določili delo. Vodič nam

je tudi o tem nekaj povedal. Odšli smo naprej po rudniku. Tam nam je vodič povedal kako so to delali, s čim so si pomagali, kaj so delali in še druge stvari. Prišli smo v prostor, kjer smo si morali ugasniti svetilke, saj smo poslušali glasove škratov »bergmandelc«. Vodič nam je povedal, da je vsaj v enem rudniku en škrat ter da se nikoli ne prikaže. Seveda vsak človek more opravljati vsakodnevne potrebe, zato tudi v rudniku imajo stranišča. Ko je vodič odprl vrata na stranišču, je na stranišču sedel gospod in zakričal »Porkaduš, dajte mir«. Tako sta se nam vodiča zahvalila za obisk in z vlakom smo se odpeljali nazaj na površje. Med potjo nazaj nismo imeli prižgane luči in smo si prepevali. Ko smo prišli ven, smo se fotografirali in si slekli rudarska oblačila. Nato smo si lahko kupili spominke. Sledila je vožnja do Ivarčkega jezera. Tam smo lahko jedli, skakali po trampolinu in se sprehajali okrog jezera in opazovali živali v njem. Počasi smo se odpravili proti Mariboru. Pot je bila dolga. Seveda je na koncu sledilo najslajše, McDonald´s. Kupili smo si sladoled in hamburgerje. Tako se je naš izlet iztekel.

Na izletu mi je bilo všeč. Najboljši pa je bil rudnik, saj še nikoli nisem bila v rudniku. Zato si želim, da bi obiskala še velenjski rudnik.

Anja Predikaka, 5. b

RUDNIK MEŽICA

Ko smo prišlo v Mežico do rudnika, nam je vodička rekla, da se bomo morali obleči v delavski plašč in nadeti rudarske čelade. Nekateri so še dobili akumulatorske svetilke, ki smo si jih dali ne čelade. Do postaje, kjer smo ogled začeli, smo se peljali z vlakcem. Vrata smo morali imeti močno zaprta, kajti stene so bile zelo, zelo blizu vozečega se vlaka. Ko smo si ogledovali rudnik, smo videli lutke v naravni velikosti. Večine lutk sem se ustrašila. Na koncu smo videli še knapovsko stranišče. V njem je bila lutka, ki je, ko je kdo odprl vrata, rekla: »P… duš, mir mi daj«. Z vlakcem smo se nato odpeljali nazaj na površje, kjer smo si lahko kupili spominke.

Tadeja Babulč, 5. b

Foto: Martina Grobelnik

Pesmica

V šoli v naravi smo
se lepo imeli in tam tudi
veliko lepega doživeli.

Na zaključno ekskurzijo
smo v rudnik šli, kot
pravi rudarji smo bili.

Pri Ivarčkem jezeru
smo se igrali in tudi
na trampolinu skakali.

V Velenjskem gradu
je bilo lepo, a tudi
elektrike ni bilo.

Rok Predikaka, 5. b

O MAČKAH

Mačke so potomke davnih mesojedcev. V zgodovini so se skupaj z ljudmi selile tudi mačke. Najprej so jih poskušala udomačiti ljudstva na bližnjem vzhodu, stari Egipčani so se prvi zavedli njihove koristi. Mačke so se izkazale kot izvrstne lovke glodavcev, ki so uničevali poljske pridelke, od katerih so bili ljudje ob Nilu življenjsko odvisni. Stari Egipčani so prvi uporabili mačke za varovanje svojih žitnih kašč pred glodavci, vendar pa mnoge najdbe pričajo, da so mačke že veliko prej živele z ljudmi v njihovih votlinah in naselbinah. Feničanski trgovci so jih prinesli v Italijo, od tam so se sčasoma razselile po vsej Evropi. Domača mačka je potomka davnih mesojedcev. Kratkodlake mačke so se po svetu razširile iz Egipta. Dolgodlake mačke so veliko kasneje prišle iz Turčije, Irana in Afganistana.

MOJ MUC GARFIELD

Imam mačka, ki mi je zelo všeč, ker ima takšno barvo kot Garfield iz filma. Ime mu je Garfield. Dobili smo ga od tete, takrat je bil star približno 6 mesecev. Sedaj je star 9 mesecev. Je rjavo-bele barve in je zelo igriv. Teta mi je povedala, da je že od vsega začetka bil zelo igriv. Ko je bil še pri njih, se je igral s svojo sestro Muco. Neko nedeljo sta šla za otroci, ki so šli k maši in sta šla za njimi v cerkev. Nato so ju odnesli ven. Sredi maše sta spet prišla v cerkev. Garfield in Muca sta mijavkala in ljudje so se smehljali. Ima zelo mehko dlako, zna tudi mojstrsko presti. Večkrat me pospremi na postajo in čaka, dokler ne pride avtobus. Garfield je včasih tudi grozno len. Nekega jesenskega dne sva šla na sprehod in naenkrat se je ulegel. Ni se premaknil, čakal je, dokler ga nisem nesla.

Eva Drofenik

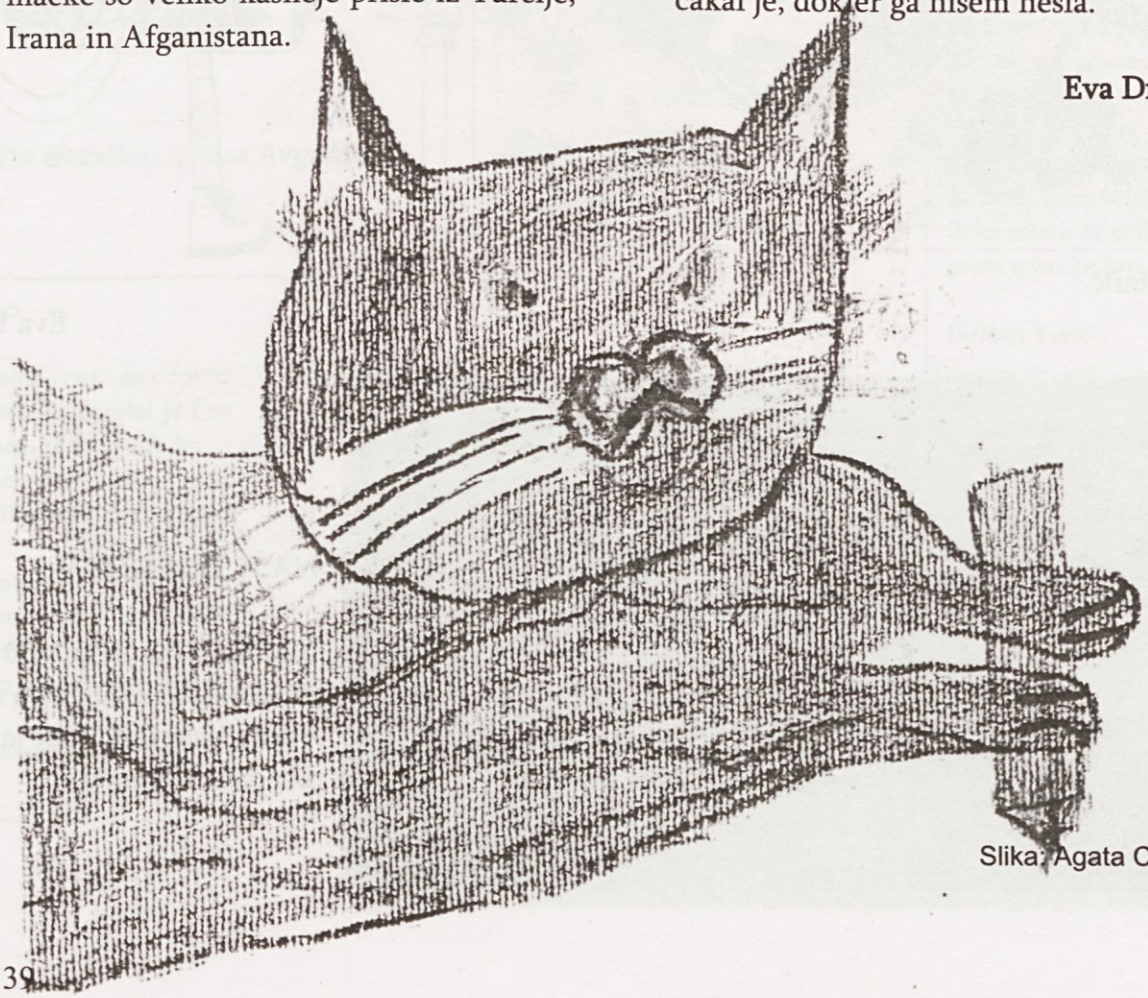

Slika: Agata Cep, 1. a

MLADINSKI PEVSKI ZBOR

Pevski zbor vodi Stanka Erjavec. Razdeljeni smo na 3 glase. Vsak glas pa ima posamezne vaje. Skupne vaje pa imamo ob petkih. Sodelujemo na raznih prireditvah in koncertih. Tako smo nastopili na Dnevu šole in na pevski reviji na OŠ Kidričevo. V letošnjem pevskem zboru nas je približno petindvajset, od tega je le eden fant. Na vseh prireditvah in na vajah zelo uživamo in se zabavamo. Naj še tako ostane naprej.

Tamara Sagadin

Tadeja Babulč

Eva Drofenik

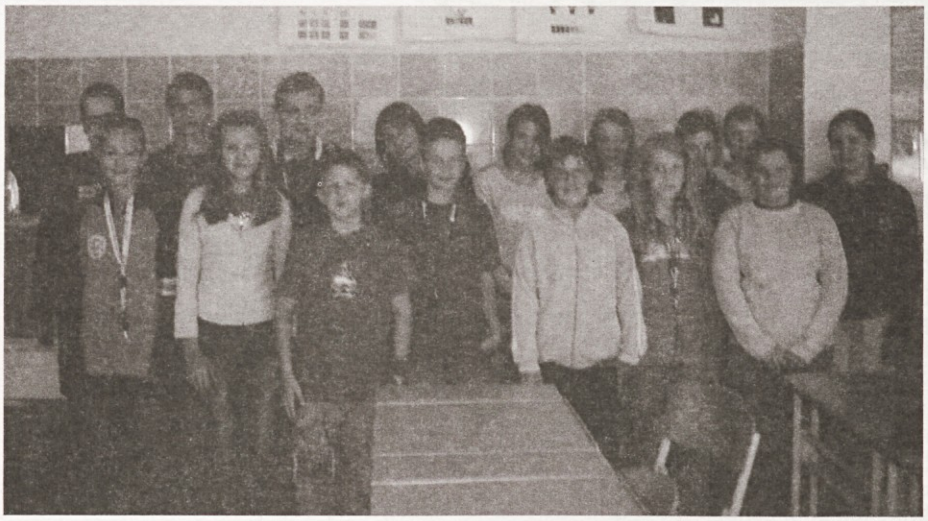

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: Sandi Predikaka, Vesna Kunstek, Tadeja Babulč, Sandra Potočnik

7. a

KRIŽANKA

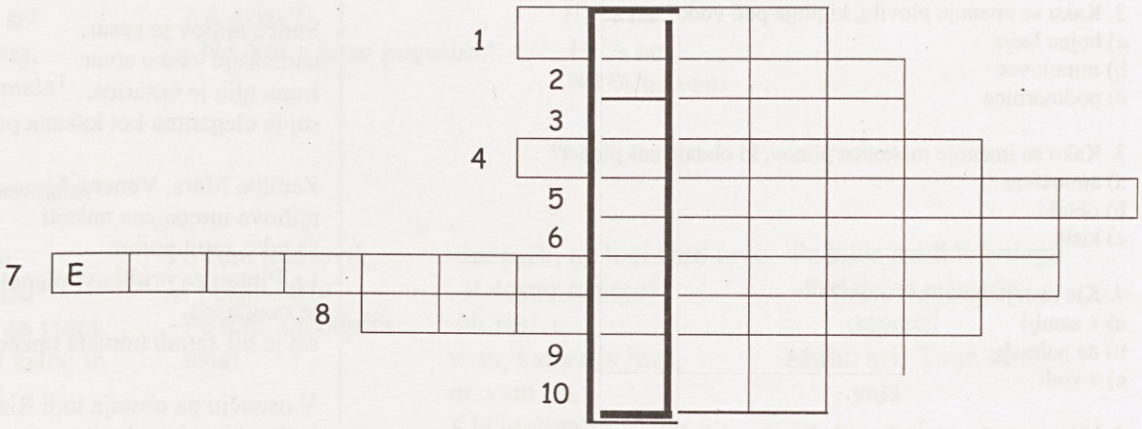

1.

4.

7.

9.

3.

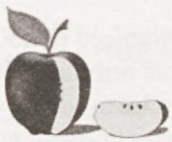
5.

6.

2.

8.

10.

Miha Božičko, Simon Avguštin

PLANINEC

Držal je besedo,
da planinec bo postal,
Ker bo več dni lepo vreme,
se v planine je podal.

Kakor vsak planinec prvi
že pred zoro se zbudi
in ko sonce se prikaže
proti vrhu že hiti.

Helena Turk

PLES

Šolska vrata so odprta,
plesnih vaj prišel je čas.
»Komaj čakam, da bo
petek«,
vzdihne eden kar na glas.

Plesni mojster narekuje:
»Desna, leva, en in dva«.
Nekateri rojeni so plesalci
in že plešejo čačača.

Helena Turk

Kviz

1. Kje leži Monte Carlo?
a) v Franciji
b) v Italiji
c) v Monaku

2. Kako se imenuje plovilo, ki pluje pod vodo?
a) bojna ladja
b) minolovec
c) podmornica

3. Kako se imenuje mešanica plinov, ki obdaja naš planet?
a) atmosfera
b) oblaki
c) kisik

4. Kje rastejo kokosovi orehi?
a) v zemlji
b) na palmah
c) v vodi

5. V katerem športu je Tour de France vsakoletna prireditev?
a) formula 1
b) kolesarjenje
c) rally

6. Pajek ima toliko nog kot hobotnica lovk. Koliko je to?
a) 8
b) 10
c) 60

7. Katera od sledečih magičnih besed je najstarejša in se je uporabila že v 2 st. pr.n.št.?
a) abrakadabra
b) čira čara
c) hokus pokus

8. Kako se imenuje začetnik islama?
a) Justinjan
b) Mohamed
c) Costantin

9. Kateri rimski bog je vrhovni bog?
a) Mars
b) Neptun
c) Jupiter

10. Med katero vrsto živali uvrščamo sipo?
a) rake
b) ožigalkarje
c) glavonožce

11. Koliko kotov ima trikotnik?
a) 2
b) 4
c) 3

12. Koliko dni šteje normalno koledarsko leto?
a) 340
b) 370
c) 365

13.13. Kako se imenuje zmagovalka Eme 2007?
a) Alenka Godec
b) Alenka Gotar
c)Tinkara Kovač

14. 14. Katera jed je tradicionalna ob pustu?
a) krof
b) pita
c) repa

Kviz sestavila Natalija Valant

Rešitve:1.c, 2.c, 3.a, 4.b, 5.b, 6.a, 7.a, 8.b, 9.c, 10.c, 11.c, 12.c, 13.b, 14.a.

Planeti

Ko planeti se vrtijo,
ljudje in živali na zemlji spijo.
So kot pike sred' neba
in kot rosa jutranja.

Sonce njihov je cesar,
nadzoruje vsako stvar.
Luna njih je cesarica,
saj je elegantna kot kakšna ptica.

Zemlja, Mars, Venera, Uran-
njihova imena zna našteti
še tako zabit puran.
Le Pluton za pritlikavi planet
je razglašen,
saj je bil zaradi kometa opečen.

V osončju pa obstaja tudi Rimska cesta,
na kateri se je pojavila
najslajša presta.
Potem ji je bilo enkrat slabo in
se je zaradi tega utrgalo nebo.

Natalija Valant

NAŠI DOSEŽKI

SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE: Martin Rober
BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: Martin Rober, Toni Polajžer, Metka Sajko
BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE: Martin Rober, Gregor Korez
PRIZNANJE ZA SODELOVANJE NA MEDOBČINSKEM TEKMOVANJU IZ PROMETA: Alen Frlež

VICI

- Moj pes laže, reče Matej prijatelju.
- Ja, pa kaj še!
- Džek, povej, kako dela muca!
-Hov-hov!
-No, vidiš!
Laže, kot pes teče.

- Koliko stane ta pes?
- Sto tisoč tolarjev.
- A grize?
- Ne, kar v kosu pogoltne!

Odgovori na anketno vprašanje:
Ali imate težave z odločanjem?
10 % da
10 % ne
80 % ne vem

-Joj zakaj si Pohodil polža?
-Oh nisem ga videl. Prišel je od zadaj in me prehitel.

-Po čem ugotoviš, da politik laže?
–Po tem, da odpira usta!

-Janezek, ne loči med levo in desno stranjo!
-Ni res!
Vem, katera je leva, ne vem pa, Kje je desna!

Padalec zakliče kolegu
-Padalo se mi noče odpreti!
-Mirno kri! To je samo vaja!

Srečata se dva polža, eden s hišico, drugi brez nje.
Prvi vpraša:
-Kje imaš hišico?
-Daj mi mir! Pobegnil sem od doma!

Gospod Kovač ima prvo uro vožnjo v avtošoli. Divje zavije na bencinsko črpalko in ustavi tako, da zacvilijo gume.
Črpalkar mu reče:
-Prosim, ugasnite motor.
-Saj sem ga. Moj inštruktor tako renči!

V kinu blagajničarka vpraša Janezka:
-Fantek, zakaj pa kupuješ že tretjo karto?
-Ker mi jih ta tip pri vhodu kar naprej trga.

Učitelj biologije razlaga.
-Če naredim stojo, mi kri steče v glavo, je tako?
-Ja, gospod profesor !
-Zakaj pa mi vsa kri ne steče v Noge, kadar stojim na nogah?
-Ker vaša noge niso prazne!

Televizijski intervju:
-Kako bi z eno besedo opisali 20 let svojega pastirstva?
-Mememememememeee.

Pri pouku:
- Tišje, otroci!
V razredu je tak nemir, da samega sebe ne slišim!
Nekdo iz zadnje klopi Pripomni:
- Še dobro, da sicer vas bi bilo sram!

Jan Žnidar

Prvi šolski dan, učenci v knjižnici

Pust: Mi smo nova valuta euro!

Foto: Darko Kafel

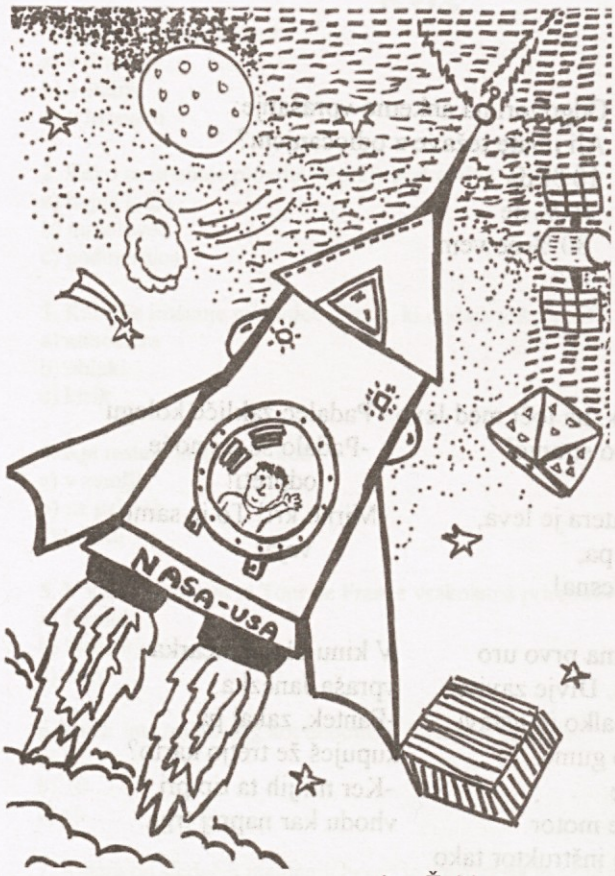

Jan Žnidar

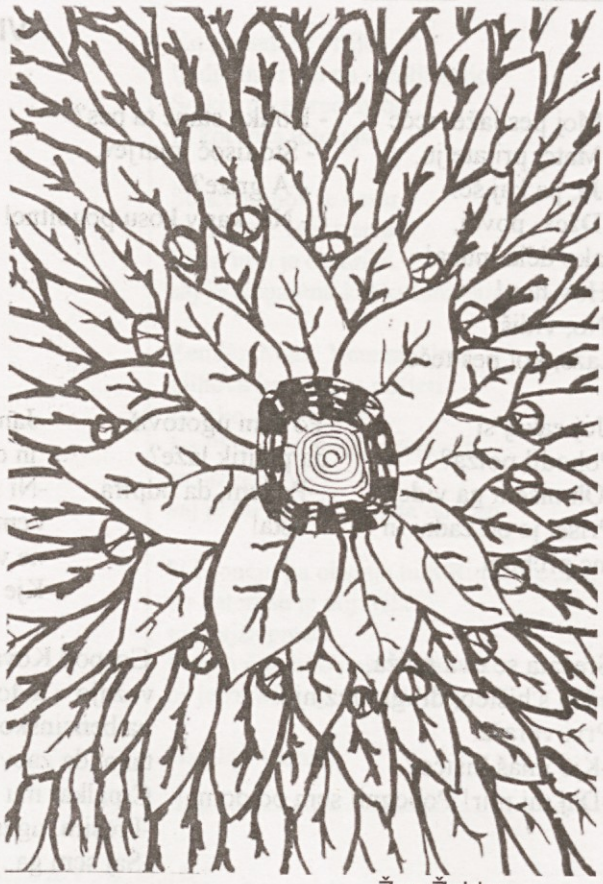

Žan Žnidar

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: Jan Žnidar
PRIZNANJA PRI STRIPOVSKEM NATEČAJU »DOLGČAS NA OBISKU«, razpisanem pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije in Nacionalni mreži TOM: Jan Žnidar, Žan Žnidar, Stašo Frlež, Jan Kodrič

8. a

TUDI TO JE LJUDSKO SLOVSTVO

Pred nekaj dnevi sem odšla k babici in jo prosila, da mi pove bajko o Podložah, kjer sva obe doma. Babica me je presenečeno pogledala in rekla, da mi bajko o Podložah z veseljem pove, saj se je še dobro spomni, ker ji jo je pripovedoval že njen oče. Bajka se je glasila takole. Podlože so bile v preteklosti razdeljene na šest predelov, ki so dobili ime po naravnih pojavih in značilnostih določenega predela. Na predelu Dvoršna, kjer živim jaz naj bi v preteklosti stal dvorec. V tem dvorcu so živeli bogati plemiči, ki so imeli svoje tlačane, da so jim vzdrževali in obdelovali polja. Nekega dne se je šel nek plemič sprehajat po poteh, ki so vodile do polj. Mirno se je sprehajal in gledal kmete, kako pridno delajo. Ta plemič je bil prijaznejši od vseh drugih plemičev, ki so živeli na dvoru in so ga ljudje imeli zelo radi. Potem je šel naprej in kmetom vzkliknil: »dajmo, dajmo PODLOŽNIKI, delajte malce hitreje«. Kmetom so se te besede zdele prijazne in spoštljive, zato so dali predelom Sevce, Jurovska vas, Piške, Trebeš, Savinjskemu in Dvoršni ime Podlože. Podlože se še danes imenujejo tako in ohranjajo po ustnem izročilu besede plemiča.
Ko mi je babica to bajko povedala, mi je bila bajka zelo všeč. Vem,da bo tudi meni ostala v lepem spominu, kot je njej, ko ji jo je povedal oče in da jo bom z veseljem povedala tudi jaz, ko mi bo kdo rekel, da mu jo povem.

Anja Kozoderc

Ljudje si vedno pripovedujejo različne bajke ali zgodbe, ki se ohranjajo iz roda v rod. Nekega sončnega dne sva z atijem odšla na sprehod. Vedno me je zanimalo, zakaj so se Doklece včasih imenovale Nunsko, zato sem atija začela spraševati o tem. S tem pa sem izvedela zanimivo zgodbo.
Kot se je ohranjalo iz roda v rod, naj bi v Doklecah imele nune svoj samostan in veliko zemljišča ter lepo urejene vrtove. Ker so potrebovale novo pohištvo, so zanj prosile menihe iz Studenic, saj so oni zelo dobro izdelovali omare. Menihi so se odločili, da jim bodo pomagali in so jih takoj začeli izdelovati. Bilo je zelo hitro in že so omare naredili. Ker pa jih je moral nekdo odpeljati k nunam, so izbrali enega meniha. Vendar so drugi menihi bili zviti ko lisice in ker so hoteli videti nune, so se skrili v omare in se odpeljali k nunam. Prvi dan so nune samo opazovali, naslednjič pa so se tiho kakor miške splazili iz omar in začeli zalezovati nune in jih osvajati. Včasih so kar prespali pri njih in se naslednji dan odpeljali nazaj, saj je menih moral s kočijo večkrat pripeljati omare. Ko pa je omar zmanjkalo, so se žalostni vrnili nazaj v Studenice. Tudi nune so bile žalostne, nekaterim je skoraj počilo srce od žalosti. Ker pa z menihi ne bi smele grešiti, je Bog določil kazen. Samostan se je z nunami pogreznil v močvirje. Danes je vidno samo še močvirje, v katerega naj bi se samostan pogreznil. Tudi danes še nekateri ljudje temu kraju pravijo Nunsko.
To pripoved danes vedo le še redki, saj so ljudje ki so jo videli, že umrli. Vse ostale prepovedi in bajke pa so se ohranjale iz roda v rod. Nekatere od njih so danes že pozabljene, druge komaj nastajajo in bodo zanimive čez dvajset ali trideset let, ko jih bodo dedki in babice pripovedovali svojim vnučkom. Te pripovedi so zelo zanimive in upam, da se bodo ohranjale še naprej.

Rosana Majhenič

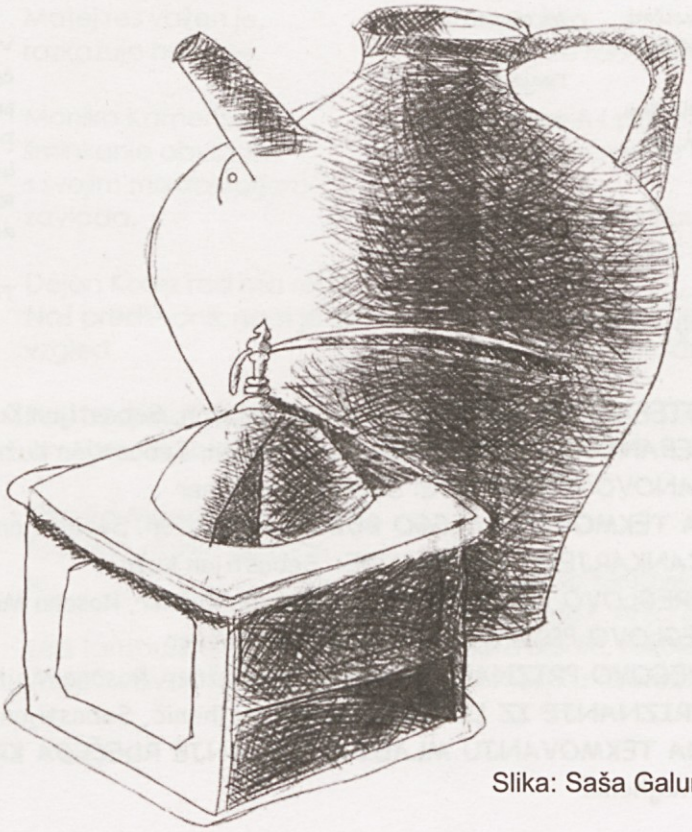

Slika: Saša Galun

PRESTOPIL SI

Bila sva prijatelja,
veliko sva si zaupala,
bila sva prijatelja!

Toda ti prestopil mejo si,
porušil steno prijateljstva
in prebil se v moje srce.

To ni bilo lepo, da
brez vprašanja prestopil si.

O, povej zakaj,
zakaj steno porušil si.

Žal mi je, a moram molčati,
ker stike vse želim obdržati.

Čeprav boli me, molčala bom,
nase kričala vsak dan bolj.

Če povem ti, da prestopil mejo si,
potem oddaljil od mene se boš,
z mano pretrgati vse stike hotel boš.

To ni bilo lepo, da
brez vprašanja prestopil si.
O, povej zakaj,
zakaj steno porušil si.

Žal mi je, a moram molčati,
ker stike vse želim obdržati

Čeprav boli, molčala bom.
Prišel bo čas, ko na
ves glas kričala bom

Tanja Šoba

Ko si mi dejal,
da je bolje, da končava,
sem šele spoznala,
kako zelo te imam rada.

Vedela sem, da te ne bom pozabila,
ker preveč močno sem se vate zaljubila.
Rekel si, da ne moreš biti resen,
a jaz sem vseeno čutila ljubezen.

Prehitro sem ti vse verjela,
a prepozno to dojela.
Vsi so pravili, da zame nisi pravi,
da se bom nekoč tepla po glavi.

Toda tem besedam sem se le smejala,
saj nisem vedela, da bova tako kmalu
končala.
Spoznala sem, da si se z mano le igral
in da me ljubiti nikoli nisi znal.

Mislila sem, da te bom pozabila,
a zdaj vidim, da sem ga polomila,
saj sem se še bolj močno vate zaljubila.

Vem, da brez tebe vedno bom živela,
čeprav sem to s težavo
pred kratkim dojela.
Do konca življenja bom le tebe ljubila
in te z bolečino v srcu nosila.
Rada te imam zelo in vem,
da za vedno temu bo tako!

Tanja Šoba

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO STEFANOVO PRIZNANJE: Jan Haložan, Sebastijan Kužner
SREBRNO STEFANOVO PRIZNANJE: Jan Haložan, Sebastijan Kužner
ZLATO STEFANOVO PRIZNANJE: Sebastijan Kužner
I. MESTO NA TEKMOVANJU LEGO BUM: Jan Haložan, Sebastijan Kužner
BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE: Sebastijan Kužner
BRONASTO PREGLOVO PRIZNANJE: Sebastijan Kužner, Rosana Majhenič
SREBRNO PREGLOVO PRIZNANJE: Sebastijan Kužner
BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: Sebastijan Kužner, Rosana Majhenič, Kristijan Krajnc
BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE: Rosana Majhenič, Sebastijan Kužner
II. MESTO NA TEKMOVANJU MLADI IN GIBANJE RDEČEGA KRIŽA: Anja Kozoderc, Saša Galun, Rosana Majhenič

8. b

KRIŽANKA

Če najdeš vse iskane besede, ti ostane 9 črk, ki brane od leve proti desni sestavljajo geslo.

P	A	P	I	R	K	O	P	N	O
A	E	K	O	Š	O	L	A	C	P
C	S	R	Š	E	S	T	I	L	O
I	L	A	E	K	N	J	T	A	M
N	O	D	I	S	L	U	A	P	I
L	V	I	C	V	N	N	P	I	N
I	E	R	E	I	I	I	O	Z	E
Č	N	K	T	N	O	J	C	Z	M
U	Š	A	R	Č	A	Č	K	A	J
I	Č	O	V	N	M	A	J	J	N
C	I	I	T	I	O	Š	C	I	O
N	N	E	T	K	P	E	E	Z	T
E	A	Č	C	E	N	A	N	N	S
Č	P	K	R	I	L	A	O	E	A
U	S	K	O	R	A	J	K	P	Z

PERESNICA
RADIRKA
ŠESTILO
UČITELJ
SLOVENŠČINA
MAJŠPERK
VRTEC
EKOŠOLA
SKORAJ
KRILA
PIZZA
ZASTONJ
NOJ
ČAČKA
NEON
TAM
SVINČNIK
COPATI
UČILNICA
JUNIJ
PAPIR
UČENCI
MAJ
ŠKL
KONEC
OPOMIN
SOK
CENA
PENZIJA
NET
KOPNO

geslo:_____

Jakec Kamenšek

NAŠ RAZRED

Predstavljamo vam 8. b,
ki seveda največ ve!

Katja Elvinota ma rada
in tudi hiphop obvlada.

Nikola priden je
in dobro uči se.

Kristijan same petke ma,
prepisuje – saj to zna.

Nastja je frajla, ki
o fantih le razpravlja.

Ana lepe kodre ma,
popravit si jih ne da.

Monika Grofelnik
rada je naš načelnik.

Rudi največji vragec je,
vsaj ko za Anjo gre.

Jakec naš razredni norček
je,
nasmejati nas edini ve.

Matej res važen je,
razkazuje hudo se.

Monika Kamenšek
šminkanje obvlada,
s svojim maxfaktorjem
zavlada.

Dejan Korez rad ma red
Naš predsednik nam je za
vzgled.

Pazi zdaj Maruša gre,
v rokometu zmaga te.

Sandra Marušina sestra je,
tudi ona dober golman
je.

Lea tamburico igra,
zapeti zraven tudi zna.

Daniel prava faca je,
saj z Avstralije je.

Dejan Lorber rad
razpravlja
učiteljice rad popravlja.

Saro vse ful skrbi
in spraševanja se boji.

Samo moped šraufa,
na koncu pa peš laufa.

Anja rada tepe se,
naše fante seveda le.

Zdaj ste nas spoznali vse.
Kdo je zakon? 8. b!

Pesem so sestavili: Jakec Kamenšek, Anja Žerak, Sara Sledič, Nikola Erbus in Monika Grofelnik

PRVA POMOČ

Učenke osmih razredov smo se celo leto pridno pripravljale za prvo pomoč. Vaje smo imele enkrat tedensko. Na vajah smo se ogromno naučile. Bližalo se je tekmovanje, na katerem smo morale pokazati znanje na teoretičnem in praktičnem delu. Tekmovanje je bilo na Ptuju. Dosegle smo 2. mesto, kar je pomenilo, da gremo naprej na regijsko tekmovanje, ki je bilo v Mariboru. Tam smo dosegle 4. mesto. S svojimi uspehi na obeh tekmovanjih smo zelo zadovoljne, prav tako naša mentorica ga. socialna delavka Marija Pernek, ki ima veliko zaslug za naše odlične uvrstitve.

Upamo, da bomo še kdaj imele priložnost sodelovati na takšnem tekmovanju, saj tako pridobiš veliko novih življenjsko pomembnih izkušenj in prijateljev.

Lea Lampret, Sandra Križanec, Maruša Križanec, Ana Gorišek (8. b)
Rosana Majhenič, Saša Galun, Anja Kozoderc (8. a)

Foto: časopis *Večer*

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO STEFANOVO PRIZNANJE: Jakec Kamenšek
BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: Samo Taciga, Maruša Križanec
ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA, ZLATO PRIZNANJE: Maruša Križanec
BRONASTO PRIZNANJE NA TEKMOVANJU IZ SLADKORNE BOLEZNI: Lea Lampret
PRIZNANJE NA MEDOBČINSKEM TEKMOVANJU »KAJ VEŠ O PROMET«: Rudi Horvat-Čauševič
II. MESTO NA TEKMOVANJU MLADI IN GIBANJE RDEČEGA KRIŽA: Ana Gorišek, Lea Lampret, Maruša in Sandra Križanec
VESELA ŠOLA, bronasto priznanje: Lea Lampret
VESELA ŠOLA, srebrno priznanje: Maruša Križanec, Sandra Križanec

9. a

RAZMIŠLJANJE O PRIHODNOSTI

Mnogo je poklicev, smeri in ambicij za izobraževanje v srednji šoli. Nekateri posamezniki se odločijo prej, drugi pozneje. Vendar odločiti se je potrebno, težava pri meni je v tem, da se moram za 30-40 let dela odločiti že sedaj. Prav v devetem razredu, ko sem star 15 let.
A sem se vendarle »usedel za mizo« in razmislil o mnogih poklicih. Dobil sem že veliko informacij o posameznih šolah. Le-te sem premlel v glavi in se odločil za eno. To je SERŠ (Srednja elektro-računalniška šola), smer elektrotehnik energetik.
Eden izmed »krivcev«, da sem se odločil za to šolo, je tudi moj ati. Ampak ne gre za to, ker on opravlja to delo, bi ga moral še jaz. Sploh ne. Velikokrat sem šel zraven atija, ko je opravljal različna dela v zvezi z elektriko. Tako sem dobil veselje do tega dela. Pravzaprav sem ga vzljubil. Imam že nekaj predznanja in lahko atiju pomagam pri nekaterih stvareh, kar mi tudi v srednji šoli ne bi smelo škoditi.
Na informativnem dnevu sem obiskal to šolo in prvi vtis je bil odličen. Počutil sem se zelo udobno, čeprav je šola že v letih. Ko sem nekaj časa hodil po šoli, sem si rekel: »To je prava šola zame«. Lahko sem se videl v njej že čez nekaj mesecev. Tedaj še kot fazan, čez nekaj let pa kot zrel fant z nazivom elektrotehnik energetik
Ker je ta šola v Mariboru, sem se skupaj s starši odločil, da bi bilo zame najbolje, da bi stanoval v dijaškem domu. Moram priznati, da me je kar malo strah tako velikega mesta in mestnega načina življenja. Pa sem si poln pričakovanj dejal: »Bo že!«
Po nekaj stresnih dnevih odločanja sem se dokončno odločil. V glavi si delam slike, kako bo. Upam, da me čaka kar se da lep sprejem v šolo, za nadaljnje šolanje v tej smeri pa imam še čas za razmišljanje.

Sašo Kodrič

Pesmi Matica Vinklerja

LJUBEZEN

Zunaj sonce sije,
ljubezen mi v srcu bije.
Na travniku rožica cveti,
nakar na njo čebela prileti.

Ti si moja čebelica,
ki ima me rada,
ampak nisva si vedno enaka.

Ljubezen ne pozna meja,
en sam nasmeh,en sam pogled,
pa se ji ne moreš več upret.
Res lepo je z ljubezniio žívet.

PRIJATELJ

Spoznala sva se na prvi poletni dan,
a moje srce obdano bilo je vsak dan.
Stal si mi ob strani
in pomagal v srčni rani.
Tolažil si me in mi govoril, da boljše bo,
a drugi dan še slabše je bilo.
Nisi vedel več, kaj storiti,
in zato si me začel zabavati z vici.
Bilo mi je boljše,
moj srček bil je vesel in zopet cel,
s soncem obsijan in razigran.

JUTRO

Ko se zjutraj prebudim,
zaslišim žvrgolenje ptičk.
Glasno žvrgolijo,
pesmi lepe se vrstijo.
Ptički prebudili so naravo,
nakar lepe rože zacvetijo,
nanje prve čebele priletijo.
Čebele rože oprašijo ,
nam med za zajtrk naredijo.

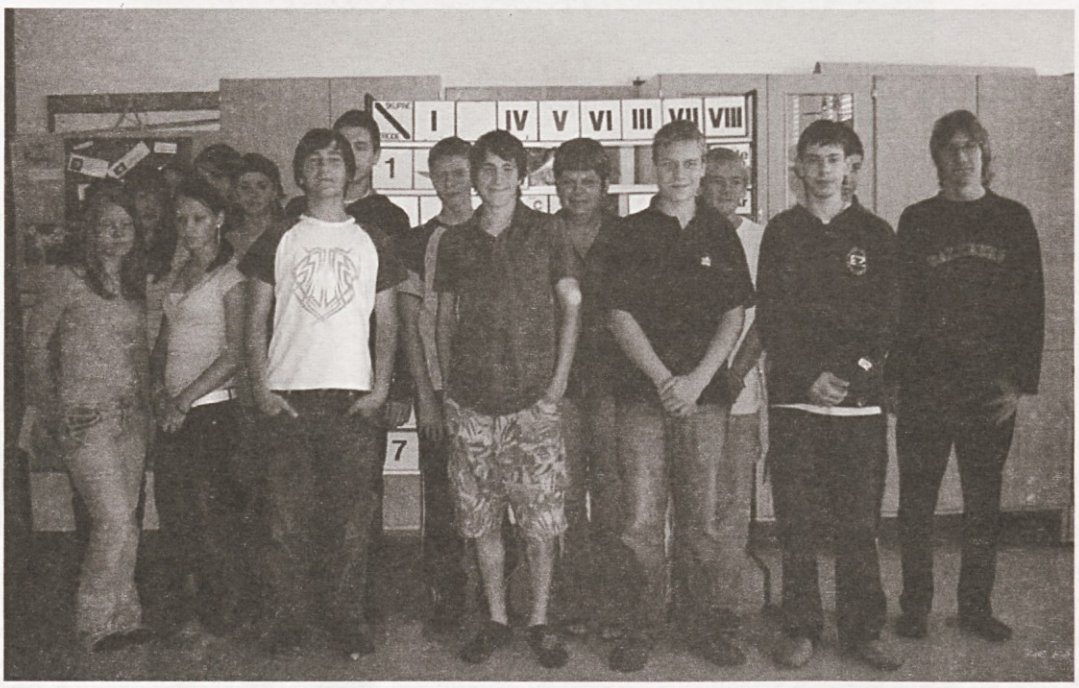

ZAHVALA UČITELJEM

Ker niso bili samo starši tisti, ki so nas vzgajali, bi se radi zahvalili tudi učiteljem, ki so skrbeli in vztrajali, da je naše znanje iz leta v leto narašalo in se dopolnjevalo, ki so nas morili z nalogami in ocenami, vendar ne zastonj. Naučili smo se veliko novega in pomembnega. Zahvalili bi se tudi gospem kuharicam, ki so skrbele, da naši želodki niso bili prazni, čistilkam, ki so čistile za nami in hišnikoma, ki sta popravila kakšno počno cev na radiatorju, zaradi katere so nastajale poplave ali če se je kaj pokvarilo. Zahvala gre tudi gospe svetovalni delavki, ki nam je pomagala pri vpisih v srednje šole, gospem tajnicam in ravnatelju, ki je skrbel, da je vse potekalo kot mora. Posebna zahvala pa gre našima razredničarkama, ki sta morali prenašati naše težave in jih kdaj pa kdaj rešiti, katerima smo se lahko zaupali in ki sta pripomogli k organizaciji, da smo danes lahko tukaj.

MOJA ŠOLSKA LETA V MAJŠPERKU

Prva leta šolanja sem obiskovala na podružnici Ptujska Gora, nato pa sem šolanje nadaljevala v OŠ Majšperk. Prvi šolski dan sem imela tremo, kajti nisem poznala nikogar razen sošolcev iz Ptujske Gore. Nisem vedela, kakšna je šola in nisem poznala učiteljev.

Dodelili so me v oddelek b in s tem sem dobila tudi razredničarko Marjetko Kotnik.

Leta so hitro minevala. 5. razred , 7. razred, 8. razred , sedaj že 9. razred. Učenci smo se do danes zelo dobro spoznali. Mnogokrat smo se sporekli, a smo nesporazume hitro popravili. Doživeli smo veliko presenečenj. Nihče ne bo pozabil ekskurzije na Primorsko. Presenečenja so bila prisotna tudi pri ocenah in v ljubezni. Malo za šalo in malo zares. Dosegali smo priznanja na posameznih področjih, prinašali medalje s športnih in drugih tekmovanj, se vključevali v razne krožke, npr. pevski zbor, ki je bil vsa leta bolj ali manj uspešen, dramski krožek, ki nas je zmeraj nasmejal, ter planinski krožek, s katerega so učenci prišli domov polni doživetij in s prelepimi slikami gora, in še mnogi drugi.

Letos nas čaka veliko stvari: pisanje nacionalnih preizkusov, valeta in še veliko drugega.

Vsi nestrpno pričakujemo konec šolskega leta. Nihče od nas devetošolcev pa se ne veseli ganljivega trenutka, ko se bomo za zmeraj poslovili, saj se zavedamo, da nikoli več ne bomo, kot smo bili do zdaj.

Kaja Medved

PRED OGLEDALOM

Pred ogledalom
nema stojim,
dan za dnem
v jaz strmim.
Gledam in vidim,
da to sem jaz.
Gledam in vidim,
da je to moj obraz.
Gledam in se smejim,
ko si v obraz strmim.

V ŠOLI

V šolo je lepo hoditi,
in norije početi,
toda iz lastnih izkušenj vem,
kaj lahko in kaj ne smem.
Šola ni le zabava,
lahko je tudi mora prava,
a včasih lepo je zares,
ko gremo na šolski ples.

Kaja Medved

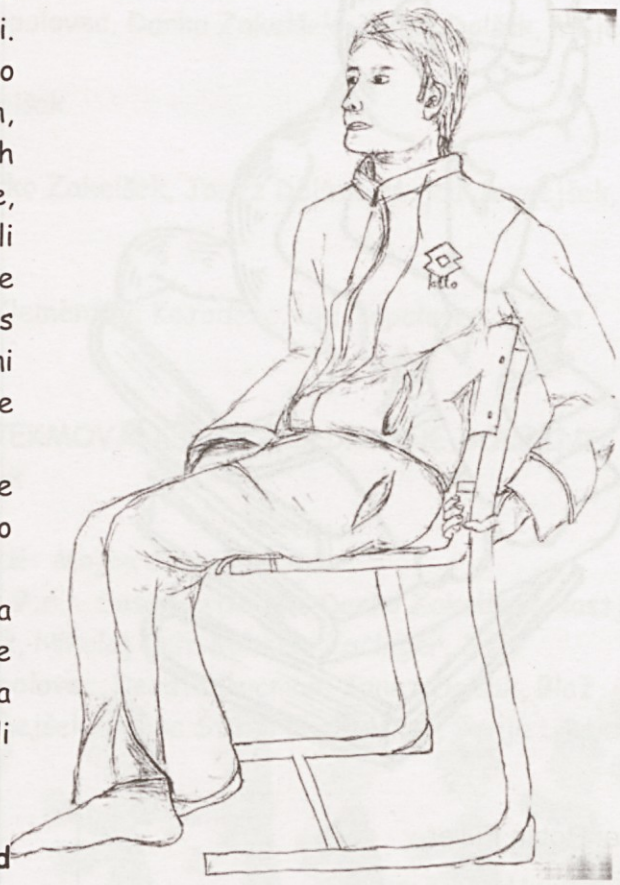

Slika: Darko Zakelšek, 9. a

ZAHVALA UČITELJEM

Tik pred odhodom, spoštovane učiteljice, spoštovani učitelji, vam odločno sporočamo in priznavamo, da ste nas in smo vas preprosto imeli radi. Prve številke, prve črke ste v naših beticah polnili v Majšperku, na Ptujski Gori ter v Stopercah. To in še veliko drugega znanja smo prinesli v vse naslednje razrede majšperške šole. Tukaj smo svoje znanje še bolj izpopolnili ter tako prispeli do zadnje postaje osnovne šole. V tej preteklih letih smo doživeli veliko nepozabnih dogodkov.

Dragi učitelji/učiteljice! Omogočili ste nam veliko zabavnih ter tudi resnih trenutkov dela. Hvala za vse nepozabne trenutke, ki smo jih preživeli z vami. Zahvala gre tudi za vašo potrpežljivost, trud in dobro voljo, s katerimi ste si prizadevali, da bi postali dobri ljudje in ponesli v svet naše znanje. Različna bodo naša pota, različni bodo naši poklici, vendar si želimo in se bomo trudili z vami ohranjati spoštljiv, dober, prijateljski odnos.

Slika: Robin Fidler

DOSEŽKI UČENCEV DEVETIH RAZREDOV

BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE: Sašo Kodrič, Vid Topolovec, Mojca Jernejšek, Vesna Štih
SREBRNO CANKARJEVO PRIZNANJE: Vid Topolovec, Vesna Štih

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA, ZLATO PRIZNANJE: Sašo Kodrič, Anja Planinc, Saša Serdinšek, Vid Topolovec, Darko Zakelšek
BRONASTO PRIZNANJE IZ NEMŠČINE: Sašo Lončarič, Vid Topolovec, Katja Doberšek, Andreja Ceci
SREBRNO PRIZNANJE IZ NEMŠČINE: Sašo Lončarič, Andreja Ceci

BRONASTO PRIZNANJE IZ ANGLEŠČINE: Vid Topolovec
SREBRNO PRIZNANJE IZ ANGLEŠČINE: Vid Topolovec

BRONASTO PRIZNANJE IZ ZGODOVINE: Klementina Kozoderc, Darko Zakelšek, Janez Dolšak, Vesna Štih
SREBRNO PRIZNANJE IZ ZGODOVINE: Janez Dolšak

BRONASTO STEFANOVO PRIZNANJE: Vid Topolovec, Darko Zakelšek, Janez Dolšak
SREBRNO STEFANOVO PRIZNANJE: Vid Topolovec

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: Vid Topolovec, Darko Zakelšek, Janez Dolšak, Mojca Jernejšek
SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE:Janez Dolšak

BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE: Darko Zakelšek, Janez Dolšak, Mojca Jernejšek, Primož Petek

BRONASTOVO PROTEUSOVO ZNANJE: Klementina Kozoderc, Vid Topolovec, Janez Dolšak

SREBRNO PRIZNANJE NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU IZ SLADKORNE BOLEZNI: Mojca Jernejšek, Vesna Štih, Katja Doberšek

BRONASTO PRIZNANJE IZ VESELE ŠOLE: Mojca Jernejšek
OSVOJENA BRALNA ZNAČKA OD 1. DO 9.r.: Saša Serdinšek, Darko Zakelšek, Nastja Petrovič, Klementina Kozoderc, Tamara Frlež, Nikolaj Čeh, Mihaela Tacinger, Sašo Lončarič, Sašo Kodrič, Nataša Frlež, Vid Topolovec, Renato Ducman, Janez Dolšak, Blaž Šaše, Robin Fidler, Primož Petek, Mojca Jernejšek, Vesna Štih, Niko Mlaker, Tanja Lober

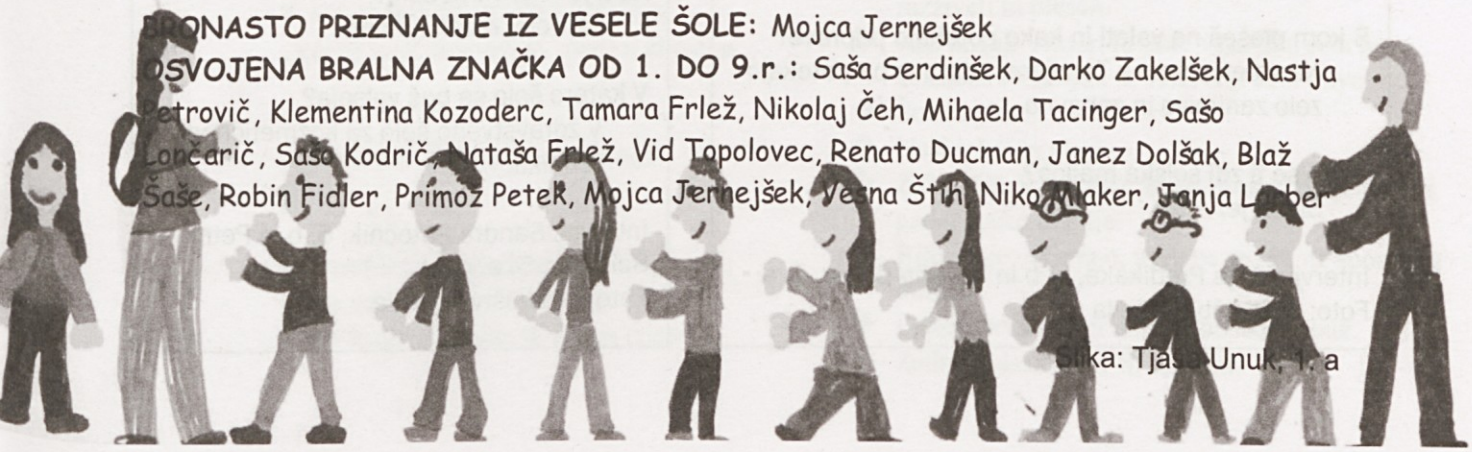

Slika: Tjaša Unuk, 1. a

VPRAŠALI SMO DEVETOŠOLKI

DOLORES AMON, 9. b

V kateri šoli ti je bilo boljše, v stari ali novi? Zakaj?
V stari seveda! Tam je bilo boljše počutje, pa tudi kamer ni bilo.

Kateri učitelj in učiteljica sta ti najboljša?
Hmm ... učiteljici Milenka Butolen in Evelin Brglez, učitelj Darko Kafel.

Kaj boš počela med počitnicami?
Verjetno bom šla na morje, uživala, taborila ...

Si dobro pisala nacionalna preverjanja znanja, ali je bilo težko?
Ne vem, če sem pisala dobro, vendar ni bilo tako težko.

V katero srednjo šolo si se vpisala?
Za naprej sem se vpisala v cvetličarsko šolo.

Ali boš kaj pogrešala OŠ Majšperk, svoje sošolce in učitelje?
Šole verjetno, sošolce in nekatere učitelje pa prav gotovo.

Katera sta najboljša sošolec in sošolka?
Jih je kar veliko ...

S kom plešeš na valeti in kako potekajo priprave?
Na valeti pišem s Tomijem, priprave pa potekajo zelo zanimivo in zabavno.

Kako se ti zdi šolska malica?
Slaba je.

Intervju: Anja Predikaka, 5. b in Valerija Galun, 5. a
Foto: uredništvo glasila

MARJANA PURG , 9. a

Kaj boš počela med počitnicami?
Okrog se bom vozila s prijatelji in prijateljicami.

Kdo sta tvoj najboljši sošolec in sošolka?
Nastja Petrovič in Niko Mlaker.

Ali ti je všeč šolska malica in kaj bi spremenila?
Ja, všeč mi je. Želim si le več sladoleda.

Kje boste imeli valeto in kdo je tvoj soplesalec?
Na Kidričevem v restavraciji Pan. Moj soplesalec je Miha Medved.

So ti bili izleti všeč in kaj bi spremenila?
Prekratki so bili, lahko bi bili daljši.

Kakšen uspeh boš imela letos?
Prav dober.

Kdo je tvoj najljubši učitelj in učiteljica?
Darko Supančič in Milenka Butolen.

Ali ti je všeč nova šola?
Ja, zelo, razen kamer.

V katero šolo se boš vpisala?
V zdravstveno šolo za kozmetičnega tehnika.

Intervju: Sandra Potočnik, 5. b in Petra Selinšek, 5. a
Foto: uredništvo glasila

DEVETOŠOLCI O ŠOLI

Ali te zanima, česa letošnja generacija devetošolcev nikakor ne bo pozabila? In kakšni učitelji bi bili? Če da, potem beri naprej. Radovedno uredništvo je namreč učencem devetih razredov postavilo nekaj vprašanj o šoli. Njihovi odgovori, ki so zbrani spodaj, so pokazali, da so v dveh oddelkih devetih razredov zbrani različni učenci z različnimi interesi in željami. Kar je nekaterim najbolj všeč, je drugim najmanj in obratno. In prav je tako.

I. Kateri je tvoj najljubši predmet? Zakaj?

- Slovenščina, ker mi gre in ker je zanimiva.
- Turistična vzgoja in telovadba, saj se učitelji znajo nasmejati in predmeta sta zanimiva.
- Športna vzgoja, ker se lahko sprostim, uživam in zabavam.
- Računalništvo, ker mi je delo z računalnikom zabavno.
- Geografija, ker je zanimiv predmet, pri katerem spoznavam svet in zaradi učiteljice.
- Računalništvo in športna vzgoja, ker učitelji ne sprašujejo toliko.
- Zgodovina, ker je zanimiva.
- Nemščina, ker znam nemško.
- Telovadba, ker se ne rabimo nič učit.
- Matematika, ker rada računam.
- Slovenščina, ker se z učiteljico razumemo, ker veliko in zabavno nauči.
- Angleščina, ker jo rabim.
- Biologija, ker je zelo veliko stvari iz vsakdanjega življenja.
- Matematika, ker se ni treba dosti učit in je ponavadi lahka.
- Zgodovina, ker je zelo zanimiva in športna vzgoja, ker se ne rabim učit.
- Telovadba, ker se sam ukvarjam s športom.
- Biologija, ker se naučimo veliko stvari o človeku

II. Kateri predmet ti je najmanj všeč? Zakaj?

- Matematika, nasploh kot predmet, ker mi ne leži, učiteljica pa je zakon.
- Nemščina, ker je ne razumem in nisem talent za njo.
- Slovenščina, ker je veliko snovi in ker imam slabe ocene.
- Likovna vzgoja, ker nimam dobrih ustvarjalnih spretnosti.
- Kemija, ker je težka in me ne zanima, ker imam slabe ocene.
- Angleščina, ker jo najmanj razumem.
- Glasba, ker mi ni do petja.
- Matematika, ker je samo računanje, ker me ne zanima.
- Nemščina, ker je težka.

III. Kateri je najbolj zanimiv ali nepozaben dogodek, ki se ti je pripetil v času obiskovanja osnovne šole?

- Plesne vaje za valeto, ker se tam zabavamo.
- Naše oddelčne ure in polno drugih dogodkov.
- Končni izlet.
- Naš nekdanji sošolec Stefan, ki je bil zelo jezen na nas in učitelje.
- Podelitev ključa.
- Ko je v šolo prišel učenec iz Francije.
- Ko se je učitelj spotaknil.
- Ko smo se preselili iz Maribora v Majšperk.
- Na koncu 5. razreda ob zaključku leta, ko smo se razživeli in plesali.
- Naš hišnik Viktor, ki prav vsak dan sedi na šolskem »ferariju« in vsak dan kosi travo.
- Šolski ples.
- Naši izleti in plesi.
- Zaključek 5. razreda, ko je sošolec ne predstavi padel preko bradlje.
- Bilo jih je ogromno, vseh pa se niti ne spomnim dobro.
- Lanski protest, ker nam je odpadel pouk.
- Zadnji šolski dan v 8. razredu.

- Ko je učitelj nadomeščal športno vzgojo in je začel tekati in smo tekali skoraj celo uro.
- Hodila sem po stopnicah in naenkrat sem »stelebnila«.
- Bilo je v šoli v naravi, ko smo bili na Rogli. Nekega večera je zunaj nekaj ropotalo. Ker nas je bilo strah, smo vse punce šle v eno posteljo.
- Nisem dala opravičila in ko sem odhajala iz šole, me je učiteljica videla in sem mogla nazaj k pouku, čeprav sem imela zobozdravnika.

IV. Dopolni stavke.

Če bi bil(-a) učitelj(-ica), bi _____.

- bil zelo strog
- dal vsem učencem petice
- bila do učencev takšna, kakršni bi učenci bili do mene
- poučeval matematiko, na šoli bi naredil red; sploh pa če bi že bil na šoli, bi bil ravnatelj
- učila geografijo
- spraševal učence in učil matematiko
- bila brez dela
- učil slovenščino
- učence vodil po življenjskih poteh in poudarjal ali jih učil stvari, ki jih bodo v življenju res potrebovali
- bila manj stroga
- ne bi dajala domačih nalog
- učila slovenščin ali geografijo in imela red pri pouku
- bila zelo stroga
- imela bolj šaljive ure, pri katerih bi se učili
- učil telovadbo
- bila zabavna, zanimiva
- naredila več delavnic v skupinah
- učila na zanimiv način
- učila nekaj v zvezi z naravo, turizmom

Če bi bil(-a) minister(-ica) za šolstvo, bi_____.

- bila do učencev usmiljena in jim omogočila izlete za več dni skupaj, na koncu šolskega leta pa zabavo
- ukinil devetletko in nacionalna preverjanja znanja
- ukinila nepotrebne predmete in tako naredila lažji urnik za učence
- ukinil NPZ in dal določene ugodnosti učencem in učiteljem
- uvedla manj ur pouka, da ne bi bilo tako naporno
- uvedla, da bi prej šli domov
- upoštevala želje šolarjev
- uvedla red v razredu tako, da bi se ocenjeval
- prilagodil šolanje za vsakega učenca glede na zmožnosti učenja in tako bi vsi opravili razrede in bi vedeli po svojih zmožnostih
- uvedla izbiranje kateregakoli predmeta
- uvedla stroge zakone in disciplinska pravila
- vložil denar v OŠ Majšperk in jo priredil v velikansko telovadnico
- poskušala spremeniti šolske zakone
- uvedel kakšen koristen zakon, ki ga sedaj ni
- ukinil šolo, šolstvo
- ukinila ocene, ocenjevanje predmetov

Če bi lahko, bi uvedel (-la) šolski predmet, ki bi se imenoval _____.

* prijateljstvo
* klepetanje
* družabna ura
* krožki dejavnosti in problemov
* ples
* sociologija
* humor
* nogomet
* nemščina
* verstva ali turistika
* pogovarjanje s sošolci v naravi
* pogovor in smeh
* spoznavanje življenja
* prosti čas
* bonton
* prosta ura
* problemi najstnikov
* papajščina
* zabavna ura
* 5 ur telovadbe vsak dan
* spalna ura
* meditiranje
* lenarjenje

Odgovore zbrala Damjana Brglez

NEMŠKI KOTIČEK

Wir Leben gesund

Die eigene Gesundheit sollte einem Menschen nicht egal sein. Jeder Mensch sollte für seine Gesundheit etwas tun, und wenn es nur joggen ist. Es ist sehr wichtig gesund zu leben, und auf seine Gesundheit zu achten.

Die Menschen gehen mit dem Ritmus des Lebens. Sie leben immer schneller. Sie essen fast nür ungesundes essen, und bewegen sich immer weniger. Das sieht man schon an den jungen Menschen. Viele Jugendliche sitzen den ganzen Tag wor dem Computer oder vor dem Fernseher, und essen nur FAST FOOD. Das wirkt sehr schlecht auf ihre Gesundheit. Viele haben eine schlechte Haltung, sin dzu dick oder haben gesundheitliche Beschwerden.

Die Menschen sollten für ihre Gesundheit mehr tun. Sie sollten sich mehr bewegen und gesunder essen. Wie schön ein altes Sprichwort sagt: « Ein Apfel am Tag, scheut den Artzt ab!«

Andreja Ceci, 9. b

Hallo!

Ich heiße Gregor, ich bin dreizehn Jahre alt und ich wohne in Jelovice. Ich spreche natürlich Slowenisch und ich lerne Deutsch und Englisch. Ich gehe in der Schule in Majšperk. Ich habe dort viele Freunde. Das sind auch Alen und Tomi. Ich habe einen Bruder. Er heißt Andrej und er ist zwanzig Jahre alt. Mein Vater arbeitet in Fabrik. Wir haben ein Bauerhof. Ich habe zwei Tiere: einen Hund und eine Katze. Der Hund heißt Tara und die Katze heißt Toro.

Gregor Korez, 7. a

Hallo!

Ich heiße Žan Žnidar, ich bin 13 Jahre alt und wohne in Sestrže. Ich spreche Slowenisch. Meine Mutter kommt aus Podložo. Wir wohnen im einen großen Einfamilienhaus. Es hat 9 Zimmer, eine Kuche, zwei Bader, eine Garage und einen Garten. Ich habe eine Tier: eine Katze. Die Katze hat keine Name. Ich habe zwei Bruder. Mein Vater ist Zlatko und meine Mutter ist Bernarda.

Žan Žnidar, 7.b

Ich über mich

Ich bin Jan Žnidar. Ich bin 13 Jahre alt. Ich wohne in Sestrže. Ich spreche Slowenisch. Meine Mutter und mein Vater kommen aus Slowenien. Ich habe zwei Brüder. Sie sind Žan und Vid. Ich habe auch eine Katze. Mein Freund ist Nejc.

Jan Žnidar, 7.b

Darko Zakelšek – das bin ich

Ich bin Darko und ich bin 14 Jahre. Ich besuche 9. a Klasse in der Grundschule Majšperk. Ich bin sehr gut in der Schule. Mein Lieblingsfach ist Mathe. Ich habe einen älteren Bruder. Er heisst Dušan. Meine Hobbys sind sehr verschieden und interessant. Ich male gern, ich sehe und spiele viel Fussball. Ich habe viele Freunde. Mein bester Freund ist Vid Topolovec. Ich habe eine Lieblingsnummer. Das ist 3. Ich habe auch einen Lieblingstag - Dienstag. Ich löse Rätsel sehr gern. Ich bin sehr witzig, nett, klug und gescheit. Meine Figur ist schlank. Ich bin 173.5 cm gross.

Vid Topolovec, 9. a

Das alte slowenische Sprichwort lautet: "Kolikor jezikov znaš, toliko veljaš"; ich meine, dass das falsch und richtig ist. Meine Muttersprache ist Slowenisch. Ich spreche auch Deutsch und Englisch. Mir am liebsten ist Slowenisch. Fremdsprache zu lernen ist schwer. Das ist kompliziert. In der Schule lernen wir Fremdsprachen. Das sind für uns Deutsch und Englisch. Ich meine, dass junge Leute in Zukunft in ihrem Berufsleben Fremdsprachenkenntnisse sehr brauchen werden. Ich meine auch, dass Leute, die Slowenisch als Fremdsprache lernen, sehr schwer Slowenisch lernen und schreiben.

Tamara Frlež, 9. a

JENNIFER LOPEZ

Jennifer Lopez ist eine sehr berühmte Popsängerin. Ihre Kindheit verbrachte sie in einem Block in Bronx auf. Ihre Eltern standen aus Puerto Rico. Als sehr talentierte Tänzerin, Sängerin und Schauspielerin, ist sie schon oft auf der Bühne gewesen. Ihr erster Film in dem sie gespielt hat, heisst Selina. Und ihr erster erfolgreicher Song (Let's get loud) und Album (On the 6) hat sie den Durchbruch geschafft. Nachdem folgte Hit nach dem anderen (Waiting for tonight, Play, My love don't cost a thing). Heute hat sie schon vier Alben herausgebracht. Ihr aktueller Album steht in spanischer Sprache (Como ana una mujer), auf Deutsch heisst das: Was Frauen wollen und ihr erster Single (Cue histe), das heisst: Was hast du getan.

Katja Doberšek, 9. b

ANGLEŠKI KOTIČEK

My future

When I grow up I want to be a doctor and I want to work in a city. When I leave school I think I'll first go to university and then I want to travel to lots of different countries. After that I'll get a job in a hospital.
I don't want to get marred too soon, so I think I'll wait till I'm twenty-eight. I think I'll have one or two children and I hope my partner will be kind. I'll have a dog and two cats. I don't want to be rich, I just want to be happy. I'll have my own house with a big garden. I won't live in a big city, I'll live in a small town because people are friendlier there. I think I'll drive in a skycar and not a car, because in the future there will be more traffic jams on the roads.
I think that the world will change a lot. We'll drive in skycars and spaceships. Doctors will find the cure for cancer and other illnesses, so life will be easier and people will live longer.

Rosana Majhenič, 8. a

My school

I go to elementary school in Majšperk. My favourite subjects are History, IT, PE, English. I'm in class 7.b, which is the best class at school. My class teacher is Darko Supančič. He is also a great teacher. He teaches PE. My favourite classroom in school is the IT classroom. I go to model class on Tuesdays.

Nejc Lovrenčič,7. b

SCHOOL TRIPS

Yesterday we went on a school trip. We saw a lot of things, the castle Bogenšperk, the castle Turjak and the birthplace of Primož Trubar, who wrote our first book *Abecednik and Katekizem*. Janez Vajkard Valvasor lived in the castle Bogenšperk. He was a famous writer too, he wrote *Slava vojvodine Kranjske*. He was very rich before he wrote it, but because the book was very expensive he became poor. He got married with a 13-year old girl. They had 12 children, but when he lost all of his money they divorced. He didn't have any friends and no place to live. He died a few days later after his 14th child was born. Most of his work and things are in Croatia, Austria and Germany.
We also visited the Turjak castle. In front of it there is a big lime, France Prešeren mentioned it in his poem *Turjaška Rozamunda*. At the castle *Sanjska ženska 2* was filmed. Turjak was named after the Turks, who were prisoners in castles' dungeons.
The funniest thing on the trip was when a cell phone rang and our teacher yelled at us, but it was our teacher Jože Režek who had the phone. We just smiled and our teacher was embarrassed.
At the end of the trip we went to a supermarket in Laško and also in Slovenska Bistrica. It was OK, but it could be better. Most of our school trips aren't good because we don't do anything fun.

Maruša Križanec 8. b

Hello!

My name is Luka. I live in Majšperk. I'm twelve years old. I've got one brother, his name is Rok. I play basketball, go cycling and play the accordion. I've got about ten rabbits. I'm in class 7.b. My class teacher is Darko Kafel, he is the best. My favourite subject is P.E.

Luka Strižič, 7. b

TOWNS AND CITIES

I live in Majšperk. Majšperk is a small town. It has several shops, a hairdresser's, a dentist's, a drugstore, etc. A good thing about Majšperk is that we don't have much crime. What is also good about Majšperk is that people here are friendly and kind. Unfortunately we don't have a lot of entertainment such as disco, golf course, skaters' club. A bad thing is also that there are not many events; we don't have a lot of parties, picnics.
When I grow up I think I will move to Maribor or Australia, Sidney, Varna, New York, Washington, Otawa and Rome, but most of all I would like to visit Sidney. Sidney is my favourite town. I would like to see Sidney opera house, I would like to try food, I would like to see the weather there. I would try surfing and I would swim a lot.
The most beautiful city I've ever seen was Varna, but I think there are even more beautiful cities in the world. But for now I like Majšperk and I think that it is perfect town for me.

Jan Haložan 8. a

Soccer

Soccer is a sport known all over the world. I like this sport because I play soccer, too. My favourite player is Dida. He is the goalkeeper of AC Milan. Soccer is a very interesting sport. We too play soccer and we are very successful. My favourite club is AC Milan because they are great players. Our school team is also successful at this game.

Alen Frlež, 7. a

SOMEONE

Noone sees what I wish for,
but someone sees that I live.
Noone sees how I rise up,
but someone sees my fall.
Noone sees when I cry
but they all see when I smile.

Lea Lampret, 8. b

LOVE

It's easy to say 'I love you',
It's easy to walk in the paths of love,
But when all is over,
It's difficult to hide in a dark corner,
Cry for nothing,
It's best to forget everything.
Therefore know that
It's easy to fall in love,
But difficult to fall out of love.

Ana Gorišek, 8. b

DANCE PARTY

This school year I have attended the youth group, together with Ksenija and Saša. And we have won a prize – to go to a dance party!
The last dance party was on Tuesday, 15.5.2007, in the place of CID. We went on the bus at school and arrived in Ptuj at 15.00. Saša already waited there for us. Unfortunately Ksenija couldn't come. When we arrived in CID, we saw our friends there, whom we already knew. And we started to chat. The mentor started to play the movie The Pirates of the Caribbean. Our boys watched the movie, but the girls thought that it was boring. Saša and the rest of us decided to sit in the hall, where we chatted. After two hours the movie was over and we finally started to dance. We danced and had a great time until 8 o'clock p.m. We met many new friends.
I would go to such a dance party another time.

Ana Gorišek, 8. b

POLETNI HOROSKOP 2007

OVEN 21.3. - 20.4.
Izredno poletje je pred tabo! Energije ti ne primanjkuje. V sebi boš začutil povečano moč, samozavest in pogum. Tvoje psihične in fizične sposobnosti bodo na vrhuncu. Sedaj je tudi čas, da zaključiš nedokončane projekte. Uspešnost in napredek sta besedi, ki opisujeta tvoje razpoloženje. Energijo usmerjaj pozitivno, odvečno pa porabljaj s športnimi aktivnostmi.

BIK 21.4. - 21. 5.
Dinamičen začetek poletja, obarvan z veliko drobnih opravkov, druženj in krajših potovanj, ki ti bodo prinašali drobne, a pomembne radosti. Nič nenavadnega ne bo, če boš popoldneve preživljal ob skupnih družinskih konjičkih. Potrpežljivost in zaupanje velja! Pocrkljaj se in popazi na svoje zdravje! Lahko, da te bodo bolj kot običajno mučili glavoboli. Jej uravnoteženo, večkrat po malem in gibaj se po svežem zraku.

DVOJČEK 22.5. -21.6.
Mesec junij je vsekakor tvoj mesec. Pripravi si veselo praznovanje v krogu prijateljev in znancev. Treba bo dokončno razčistiti nekatere stvari v odnosu do bližnjih, do družine. Možno je, da se dogodki ne bodo odvili prav po pričakovanjih. Postal boš bolj umirjen, celo malce zapečkarski in romantično razpoložen. Poišči optimizem v drobnih radostih! In zapomni si, da si najprej odgovoren sami sebi!

RAK 22.6. - 22. 7.
Pravijo, da se po jutru dan pozna. Zakaj ne bi rekli, da se po začetku poletja celo poletje pozna. Začetek poletja ti bo prinesel veliko nežnosti in čustvenih radosti. Pozitivno pa bo tudi na področju financ. Misli bodo hitre in zbrane, zavzetost za učenje povečana. Vendar pozor, v drugi polovici poletja se lahko nekatere stvari zakomplicirajo, pričakuj zastoje.

LEV 23.7. - 23.8.
V zraku je umirjeno vzdušje, ki je malce neznačilno za ognjeno energijo. No, po naravi malce lenarjenja godi. Zelo dobrodošel bo priliv energije in moči, ki ti je zadnje čase po malem malce prikrito primanjkuje. Tudi za tiste, ki ste bili razočarani, prizadeti in se še soočate z bolečino, je to dragocen vir optimizma, usmerjenosti naprej. Energijo izkoristi za povišanje vitalnosti in imunske odpornosti. Priporočljiva je telovadba za hrbtenico, tek ter vitaminski dodatki k prehrani.

DEVICA 24.8.- 23.9.
Pestro in raznoliko poletje je pred vrati. Težko se je opredeliti, katero življenjsko področje bo v ospredju. Potrpljenje bo na preizkušnji. Pričakuj, da se bodo na površju prikazale nerešene stvari iz preteklosti, ki ti ne bodo preveč všeč. Ker boš občutljivejši, pazi tudi na prehrano in popij kak zeliščni čaj, ki bo ugodno uravnal celotno presnovo.

TEHTNICA 24.9. - 23.10.
Medčloveški odnosi, harmonija in ravnotežje so v tvojem življenju zelo pomembni. V prejšnjem mesecu si bil precej razdvojen, precej aktiven in ti je zmanjkovalo časa za najbližje. Pričakuj, da se bodo pojavile nejasnosti in nerazumevanja. Pripravi se in si priskrbi natančne argumente. Varuj se stresnih situacij in ostani malce bolj v ozadju.

ŠKORPIJON 24.10.-23.11.
Intenzivnosti tvoje narave si v zadnjem mesecu še potenciral. Koliko novih idej ti je spet švigalo skozi glavo? Verjetno si v pravem pionirskem in inovatorskem zagonu. Na ljubezenskem področju pa ti zmanjkuje časa, ker si intelektualno zelo aktiven. Sedaj bo pravi čas, da dokončaš začete projekte, raziščeš svoja čustva in se malce umiriš. Globoko vdihni življenje in vzemi si čas zase.

STRELEC 24.11. -22.12.
Zaposli svoj nemir in sproščaj energijo s športnimi aktivnostmi. Vreme že kliče po gibanju na svežem zraku. Očisti kolo in se nadihaj svežega zraka. Kljub vsemu nemiru ne boš izgubil kompasa. Razčisti družinske zadeve odkrito in iskreno.

KOZOROG 23.12. -20.01.
Tvoja čustvenost in notranjost, ki jo skrivaš v svoji duši, je že nekaj časa na preizkušnjah. Naporno obdobje še sledi. Ne predaj se in izkoristi trenutke, da premagaš in okrepiš svoje šibke točke. Prav sedaj imaš priložnost, da krepiš svojo samozavest. Iz izkušenj že dobro veš, da rastemo skozi težje preizkušnje. Poizkusi se izraziti in razčistiti nejasnosti. Pogum velja!

VODNAR 21. 1. - 19.2.
Vedrega duha in optimizma se boš podajal novim dogodivščinam nasproti. Čas je ugoden za potovanje in raziskovanje. Veliko razgibanosti, druženja in prijateljevanja lahko pričakuješ. Izkoristi vsak sončni žarek za gibanje na svežem zraku. Po 21. juniju se boš lažje skoncentriral in delno umiril. Konec meseca izkoristi in aktiviraj že malce zaprašena prijateljstva. Izrabi energijo in aktivnost miselnih procesov za razvoj, ustvarjanje in za dokončanje tvojih genialnih zamisli in idej.

RIBI 20.2. - 20.3.
Za tabo je produktivno obdobje v šolskem okolju in če si še umetniško nadarjen, se priložnosti še niso ustavile. Vsekakor pa je v ospredju zelo aktivno in pestro dogajanje na področju ljubezni. Več časa in srečnih dogodkov lahko pričakuješ v krogu družine in tebi dragih oseb. V prvi polovici poletja te čaka prav prijetno presenečenje, ki ti bo zvabilo na oko tudi kakšno solzo sreče.

Horoskop so sestavili sodelavci uredništva

TEHTNICA 24.9. - 23.10.
Medčloveški odnosi, harmonija in ravnotežje so v tvojem življenju zelo pomembni. V prejšnjem mesecu si bil precej razdvojen, precej aktiven in ti je zmanjkovalo časa za najbližje. Pričakuj, da se bodo pojavile nejasnosti in nerazumevanja. Pripravi se in si priskrbi natančne argumente. Veruj se stresnim situacij in ostani malce bolj v ozadju.

ŠKORPIJON 24.10.-23.11.
Intenzivnosti moje narave si v zadnjem mesecu še potencirat. Kolko novih idej ti je spet švigalo skozi glavo? Verjetno si v pravem pionirskem in inovatorskem zagonu. Na ljubezenskem področju pa ti zmanjkuje časa, kar si intelektualno zelo aktiven. Sedaj bo pravi čas, da dokončaš začete projekte, razčistiš svoja čustva in se malce umiriš. Globoko vdihni življenje in vzemi si čas zase.

STRELEC 24.11. - 22.12.
Zaposli svoj mozgo in sprožaj energijo s sportnimi aktivnostmi. Vrame že kliče po gibanju na svežem zraku. Odšel kolo in se naužitaj svežega zraka. Kljub vsemu nemiru ne boš izgubil kompass. Poračuni družinske zadeve odkrito in iskreno.

KOZOROG 23.12. -20.01.
Tvoja čustvenost in notranjost, ki jo skrivaš v svoji duši, je že nekaj časa na poizkušnji. Nepomno obdobje se zaključi. Na predaj se in izkoristi trenutke, da prumagaš in okrepiš svoje šibke točke. Prav gotovo imaš priložnost, da krepiš svojo samozavest. Iz izkušenj že dobro veš, da rastemo skozi težje preizkušnje. Pričakuje se izrazit in razčistiti nejasnosti. Poguni vetra!

VODNAR 21.1. - 20.2.
Vedrega duha si [illegible] ne bo podajal novim dogodivščinam [illegible] ugoden za potovanje in raziskovanje. Veliko razgibanosti, druženja in prijateljevanja lahko pričakuješ. Izkoristi vsaki spočni trenutek za gibanje na svežem zraku. Od 21. tujnja se boš lažje koncentriral in delo [illegible]. Mesec in sonce izkoristi in [illegible] se malce zapuščena [illegible]. Izrabi energijo in duhovni [illegible] procesov za razvoj [illegible] in se znanja [illegible] zanimali [illegible].

RIBI 20.2. - 20.3.
Za tabo je produktivno obdobje v šolskem okolju in ne si se umetniško razvijan, se priložnosti že zelo ustaviše. Vsekakor pa je v ospredju zelo aktivno in pestro dogajanje na [illegible] ljubezni. Vel časa in [illegible] dogodkov [illegible] v krogu [illegible] in tudi [illegible]. V [illegible] [illegible] [illegible]

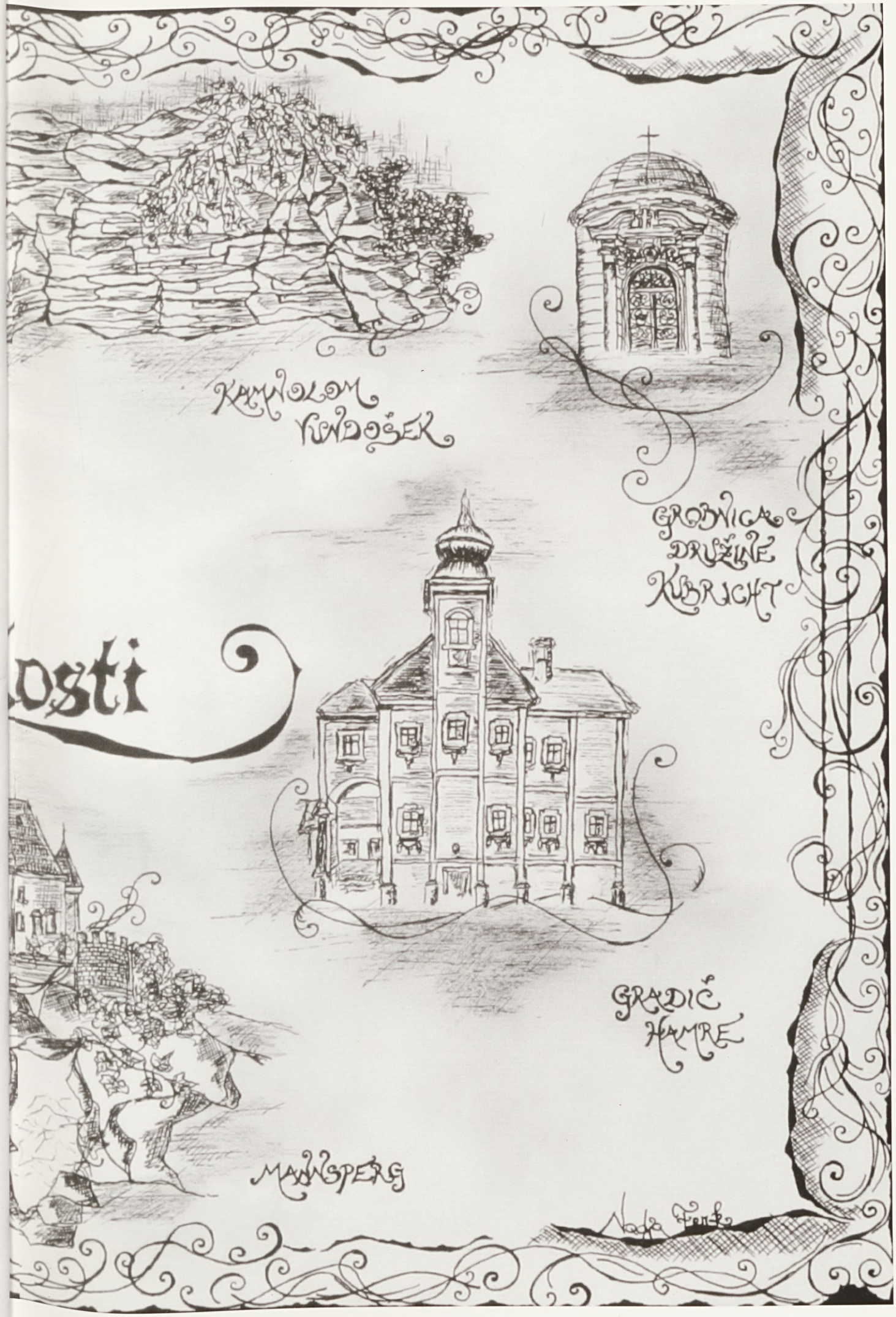
KAMNOLOM
VINDOŠEK
GROBNICA
DRUŽINE
KUBRICHT
osti
GRADIČ
HAMRE
MANNSPERG

DAN ŠOLE
STOPINJE PRETEKLOSTI
KORAKI SEDANJOSTI
POTI PRIHODNOSTI